

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci navrhovatelů [REDACTED]

[REDACTED] oba zastoupeni JUDr. Tomášem Davidem, advokátem se sídlem v Praze 1, Dlážděná 4, proti odpůrci **Obci Bernartice nad Odrou**, se sídlem v Bernarticích nad Odrou č.p. 200, zastoupenému JUDr. Petrem Pyšným, advokátem Advokátní kanceláře Pyšný, Srba & Partneři v.o.s., se sídlem v Ostravě-Slezské Ostravě, Občanská 1115/16, za účasti [REDACTED]

[REDACTED]
o návrhu na zrušení opatření obecné povahy Územního plánu obce Bernartice nad Odrou vydaného Zastupitelstvem obce Bernartice nad Odrou dne 15.7.2014 usnesením č. 285/2014,

takto:

- I. Opatření obecné povahy – Územní plán obce Bernartice nad Odrou vydaný Zastupitelstvem obce Bernartice nad Odrou dne 15.7.2014 se **zrušuje** co do regulace ploch 1B, 2B, 3B, 4B, 5B, 6B, 8K, 9K, 10SB, 11SB, 12SBK, 13K, 14K, 16K, 17OV2, 19ZV, 20VZM, 21VZM, 22VZM, 23VZM, 24VZM, 26V, 28K, 29K, 30RS, 31B, 32VZM, 33K, 34NL, 35NT, P1, P3, P4, P5 dnem právní moci tohoto rozsudku.

II. Ve zbývajících částech se návrh **zamítá**.

III. Navrhovatelé jsou **povinni** společně a nerozdílně zaplatit odpůrci na náhradu nákladů řízení částku 9.750,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Pyšného, advokáta Advokátní kanceláře Pyšný, Srba & Partneři v.o.s., se sídlem v Ostravě-Slezské Ostravě, Občanská 1115/16.

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podaným návrhem se navrhovatelé domáhali zrušení opatření obecné povahy - Územního plánu Bernartice nad Odrou, vydaného Zastupitelstvem obce Bernartice nad Odrou usnesením pod číslem 285/2014 dne 15.7.2014.

Podaný návrh navrhovatelé velmi obšírně odůvodnili následujícími návrhovými tvrzeními:

I. První okruh návrhových tvrzení (body 12-19 návrhu) tvrdí nedostatky v procesu přijímání územního plánu (dále jen ÚP). Navrhovatelé namítli, že nebyl vypracován koncept ÚP, ale přímo jeho návrh. Veřejnost byla s tímto návrhem seznámena až v zákonné lhůtě před jeho veřejným projednáním. Na základě námitek a připomínek byl ÚP přepracován, ovšem do nových pokynů k vypracování se dostalo minimum námitek. Druhý návrh ÚP byl okopírován podle předchozího, pouze byly odstraněny logické a technické nedostatky. Schválení druhého návrhu ÚP dne 15.7.2014 proběhlo v rozporu s jednací řádem a zákonem 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění (dále jen zákon o obcích), když podkladové materiály pro hlasování (návrh ÚP, vypořádání námitek a odůvodnění) v rozsahu cca 800 stran byly předloženy zastupitelům v den schvalování. Nebyla tak dodržena lhůta 7 dnů pro předložení podkladů před jednáním zastupitelstva. Zastupitelé neměli dostatek času se s navrhovaným územním plánem seznámit. Už vůbec neměli možnost se s ÚP seznámit občané, kteří na jednání zastupitelstva chtěli vznést dotazy a byli tak zkráceni na jednom ze svých základních práv – právu vyjadřovat se na zasedání zastupitelstva k projednávaným věcem.

II. Druhý okruh návrhových tvrzení se týká způsobu vypořádání námitek vznesených proti ÚP (body 20-26 návrhu). Navrhovatelé uvedli, že proti ÚP bylo podáno asi 80 námitek a většině z nich nebylo vyhověno. O záměrech obce a jejich

důvodech nikdo občany neinformoval nad rámec zákonných povinností, a to ani tehdy, pokud rozvojové záměry zasahovaly soukromé pozemky. Proces přijímání ÚP provázely nešvary, které lze charakterizovat jako libovůli a diskriminaci dotčených vlastníků. Navrhovatelé poukázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) sp. zn. 1Ao 4/2011. V odůvodnění námitek [REDAKCE]

[REDAKCE] není přesně uvedeno, zda a kterým dotčeným orgánům státní správy (dále jen DOSS) byly námítky postoupeny, zda se k těmto námítkám tyto orgány vyjádřily a jakým způsobem. Navrhovatelé namítli, že námítkami se nelze zabývat pouze formálně a vypořádat je obecnými frázemi bez zohlednění jejich podstaty. Poukázali na rozhodnutí NSS sp. zn. 4Ao 5/2010. Tím, že se účastníci nikdy nedozví, jakému DOSS byl návrh rozhodnutí o námítce zaslán, jsou rozhodnutí o námítkách ve většině případů nepřezkoumatelná. Nelze přitom vyloučit, že odpůrce mohl špatně vyhodnotit, kterému DOSS návrh rozhodnutí zaslat. Již tímto způsobem mohl pochybit při rozhodování o námítce. Navrhovatelé poukázali na rozsudky NSS sp. zn. 2Ao 5/2010 a 2Ao 2/2008.

III. Třetí okruh návrhových tvrzení namítá nepřezkoumatelnost odůvodnění opatření obecné povahy (body 27-30 návrhu). Navrhovatelé uvedli, že vypořádání námitek je poměrně obsáhlé, avšak zahlcené nepodstatnými informacemi a proklamacemi. Prakticky každé vypořádání námitek obsahuje popis procesu přijímání ÚP. Odůvodnění vypořádání námitek má cca 700 stran nepřehledného a matoucího textu. Námítku nepřezkoumatelnosti vztáhli navrhovatelé na všechny vypořádané námítky. Poukázali na rozsudek NSS sp. zn. 4Ao 5/2010. Dále navrhovatelé uvedli, že několik občanů namítlo, že územní plán umožní vznik negativního jevu suburbanizace. Tato námítka byla vypořádána zavádějícím způsobem, kdy byl definován pojem suburbanizace jako přesun existujících aktivit z centrálních oblastí na volné plochy a do hranic území s tím, že o tento případ se v posuzovaném ÚP nejedná. Namítající však měli pod pojmem suburbanizace na mysli vznik satelitních obcí, které mají důsledky na zvýšenou potřebu infrastruktury bydlení a služeb a neprospívají soudržnosti obyvatel obce. Podle navrhovatelů ÚP tyto negativní jevy podnítl. Vznesená námítka nebyla vypořádána. Nepřezkoumatelnost odůvodnění ÚP navrhovatelé dále spatřují v příloze *Vyhodnocení vlivů návrhů Územního plánu Bernartice nad Odrou na životní prostředí* (dále jen SEA), které považují za povrchní, neúplné, formální a nedostatečné. Specifikovali, že příloha SEA na mnoha místech konstatuje pravděpodobnostní závěry, takže zpracovatel studie neměl zřejmě k dispozici dostatečné podklady, na jejichž základě by mohl své závěry jasně formulovat, čímž byl porušen zákon. Příloha SEA nerespektuje ani náležitosti uvedené ve vyhl. č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění (dále jen vyhl. č. 500/2006 Sb.), zejména absentuje dokument B uvedený v příloze č. 5 této vyhlášky.

IV. Další okruh návrhových tvrzení je zaměřen na nedostatečné vypořádání námitek odkazem do budoucna (bod 31 návrhu). Navrhovatelé namítli, že na mnoha místech odůvodnění ÚP lze nalézt odkaz na pozdější fáze územního plánování (např. str. 151, 158, 277), a to poukaz na skutečnost, že vydáním ÚP nedochází k vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu (dále jen ZPF) či tvrzení, že ÚP nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu nebo územním rozhodnutím (str. 19, 62, 278, 288, 296, 308, 354 a 358). Uvedené je v rozporu

s judikaturou NSS (např. rozhodnutí sp. zn. 9Ao 4/2011), protože námitky není možné vypořádat odkazem na další navazující stádia rozhodování.

V. Zneužití institutu územní studie (body 32-41 návrhu). U některých dotčených území (plochy Z4, Z3 Z12, Z30) je využití území podmíněno zpracováním územní studie jako podkladu pro rozhodování ve lhůtě 6 let od nabytí účinnosti ÚP. Podle navrhovatelů se evidentně jedná o nadužívání institutu územní studie (dále jen ÚS), protože pořízení ÚS a následné zanesení údajů z těchto studií do ÚP je již mimo rámec kontroly veřejnosti. Tento postup degraduje institut ÚP, protože umožňuje obcházení smyslu a účelu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řízení (stavební zákon), v platném znění, (dále jen stavební zákon) tím, že ve výsledné podobě ÚP budou navržena opatření k využití území, která byla schválena, aniž by byla šetřena práva veřejnosti. Navrhovatelé mají za to, že byla porušena směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2001/42/ES o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí v platném znění (dále jen směrnice 2001/42/ES) a také tzv. Aarhuská úmluva, která řeší přístup k informacím, účast veřejnosti na rozhodování a přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí. Tímto postupem je ÚP předurčen k tomu, aby byl zpracován variantně, když dodatečné zpracování územních studií tyto varianty umožňuje v nepřiměřeném rozsahu. Podle navrhovatelů je také nepřiměřeně dlouhá doba 6 let, v níž mají být ÚS pořízeny. Navrhovatelé poukázali na rozsudek NSS sp. zn. 1Ao 2/2009. Navrhovatelé v této souvislosti dále zmínili, že plochy, které budou řešeny dodatečně studiemi, jsou opomíjeny dalšími územně analytickými podklady (SEA, SWOT analýza, vyhodnocení vlivů na životní prostředí, vyhodnocení předpokládaného vlivu na udržitelný rozvoj), které ve svých hodnoceních vycházejí z využití území podle návrhu ÚP a opomíjejí stav, který vytvoří následné územní studie.

VI. V další části návrhu navrhovatelé napadli stanoviska dotčených orgánů státní správy ochrany zemědělského půdního fondu (dále jen ZPF) (body 42-49 návrhu). Poukázali na stanovisko Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen KÚ MSK) jako orgánu ochrany ZPF ze dne 20.1.2010 č.j. MSK 196208/2009, jímž bylo přehodnoceno původní nesouhlasné stanovisko téhož orgánu vydané v rámci koordinovaného stanoviska KÚ MSK, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 14.10.2009 č.j. MSK 155534/2009. Navrhovatelé namítli nepřezkoumatelnost stanoviska, neboť neobsahuje všechny náležitosti dle metodického pokynu Ministerstva životního prostředí č. OOLP/1067/96 upravujícího postup orgánů ochrany ZPF včetně hledisek a kritérií, která mají posuzovat v případě územně plánovací dokumentace. Navrhovatelé poukázali na rozsudek NSS sp. zn. 1Ao 2/2010. Uvedli, že stanovisko vyhodnocuje pouze některá kritéria. Zdůraznili, že není splněna podmínka přístupu k pozemkům, když vytvořením hřiště (plocha Z17) zanikne stávající polní cesta, čímž se přeruší dostupnost pozemků za hřištěm i pozemků před lokalitou Z29. Podle navrhovatelů není zřejmé, zda KÚ MSK projednal své stanovisko s Ministerstvem životního prostředí. Podle navrhovatelů je územní plán v otázce ochrany ZPF v rozporu s ust. § 5 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění (dále jen zákon o ochraně ZPF), neboť neobsahuje variantní řešení a jejich srovnání. Dále neobsahuje ani náležité odůvodnění navrženého řešení a předpokládané důsledky pro ZPF.

VII. V dalším návrhovém tvrzení (bod 50 návrhu) navrhovatelé rozporují soulad ÚP se zásadami územního plánování, když dojde ke zřízení předkupního práva u luk a lesů u Odry a lesů v Hrabí, což omezí podnikání navrhovatelů, jakožto vlastníků chráněného historického statku zabývajících se zemědělskou činností. Důvodem jsou přijatá veřejně prospěšná opatření územního plánu.

VIII. Navrhovatelé tvrdí rozpor s cíli územního plánování (body 51-63 návrhu), neboť ÚP neobsahuje vyhodnocení účelného využití zastavěného území a potřeby vymezení zastavitelných ploch. Podle navrhovatelů je nesmyslné a nepřiměřené, aby vzniklo cca 100 bytových jednotek, jestliže se v letech 2014 – 2027 zvýší počet obyvatel o 85 osob. Takovou bytovou potřebu považují za předdimenzovanou, včetně vymezení zastavitelných ploch. V této souvislosti poukázali na rozsudek NSS 1Aos 1/2013. Navrhovatelé zdůraznili, že neobsahuje-li ÚP řádnou analýzu účelného využití zastavěných ploch a odůvodněnou potřebu vymezení zastavitelných ploch na zemědělské půdě, je nepřezkoumatelný (rozsudek NSS sp. zn. 5As 35/2014). Dále navrhovatelé poukázali na to, že ÚP popírá možnost přirozeného rozvoje obce, což je v rozporu s ust. § 18 a 19 stavebního zákona, když v důsledku ÚP dojde k nenahraditelnému zániku přirozených historických vazeb v obci, soudržnosti obyvatel a popření tradičních hodnot území. Územní plán podporuje taková opatření, která zničí tradiční vesnický ráz obce nezvratně a natrvalo, neboť podporuje tzv. „tvrdé“ formy turistiky – hromadné formy rekreace s velkými dopady na přírodu a značnými požadavky na infrastrukturu. Podle navrhovatelů došlo k naprostému selhání orgánů veřejné správy, které měly garantovat respektování základních zásad ÚP, Evropskou chartu regionálního plánování, Chartu evropských měst a obcí směřujících k trvale udržitelnému rozvoji, Chartu evropského venkova, Evropskou chartu o půdě, Evropskou úmluvu o krajině, Evropskou politiku rozvoje venkova v období 2007 – 2013 a dokumenty a koncepce implementující tyto mezinárodní dokumenty na vnitrostátní úrovni. Pokud orgány veřejné správy připustily schválení napadeného ÚP, tolerují masivní završení již dnes probíhající suburbanizace tím nejvulgárnějším způsobem (destrukci zemědělského hospodaření a venkovského života, likvidaci krajinného charakteru a rozvrat tradičních sociálních struktur). Dále navrhovatelé uvedli případy negativních zásahů jako je vybudování golfového hřiště s ubytovacím zázemím, připuštění bytových domů na plochách B jako necitlivý zásah do krajinného rázu obce, zábor ZPF v rozsahu 101,5 ha. Navrhovatelé poukázali na rozsudek NSS sp. zn. 1Ao 2/2010, který posuzoval kvantitativní ukazatele rozvoje území v jiném případě a ÚP zrušil. Navrhovatelé mají za to, že závěry NSS, které v tomto rozhodnutí učinil, jsou aplikovatelné také v jejich případě.

IX. V další části návrhu navrhovatelé brojili proti vyhodnocení vlivu na životní prostředí (SEA), (body 64 – 71 návrhu). V této části návrhu navrhovatelé zopakovali obecné výtky proti dokumentu SEA, které už zmiňovali v návrhových bodech 27-29. Dále konkretizovali, že SEA nevyhodnocuje kumulaci negativních vlivů u golfového hřiště (zábory ZPF, hnojení, postřiky, zavlažování, odpadní vody, zvýšený provoz) a neposuzuje dopad zastavitelných ploch a omezené retenční schopnosti území ve vztahu k záplavovému pásmu potoka Teplá ani ve vztahu ke skokovému zvýšení počtu obyvatel včetně navýšení jejich nároků na infrastrukturu. Rovněž chybí vyhodnocení plochy bydlení Z4 a sportovního areálu OV – 2 ve vztahu k ploše OV – 1 (umístění ploch bydlení a sportu v těsné blízkosti hřbitova). Dále navrhovatelé poukázali na kapitolu 7 a kapitolu 3.11 této studie a uvedli, že pořizovatel při vyhodnocení nepostupoval nezaujatě, ale snažil se hledat jakákoliv pozitiva nového

ÚP a zamlčovat negativa. Navrhovatelé příkladmo odcitovali část textu kapitoly 3.11, k němuž uvedli, co podle jejich názoru v textu absentuje a jaká je jejich představa o obsahu textu. Dále zmínili spornost retenční schopnosti pásů NS představujících území porostlá trávou. Tyto plochy budou zabírat max. jednotky hektarů, takže negativa a navrhovaná kompenzační opatření (když předpokládané zábory půdy pro zastavění jsou cca 80 ha) jsou ve zjevném nepoměru. Navrhovatelé také citovali část textu kapitoly 7 s tím, že jednotlivá kritéria jsou zneužita subjektivním způsobem a uvedli své vlastní názory na to, jak by hodnocení mělo znít a co by mělo obsahovat. Vyhodnocení vlivu na životní prostředí je podle navrhovatelů hrubě zkreslené, zavádějící a ovlivněné subjektivní preferencí zpracovatele k novému ÚP. V závěru této části návrhu uvedli, že vše, co bylo jimi namítáno v rámci bodů 64-70 návrhu, platí i pro studii vyhodnocení vlivu na trvale udržitelný rozvoj.

X. Další část návrhu obsahuje námitky směřující proti vymezení plochy golfového areálu (body 72 – 77 návrhu). Převážná část plochy, na které má být realizován záměr, se nachází ve vlastnictví společnosti [REDAKCE]. Tento vlastník ve své námitce ze dne 23.7.2010 vyjádřil svůj nesouhlas k záměru této výstavby a domáhal se zařazení pozemků do zóny bydlení. Odpůrce však prosadil v ÚP záměr vybudování golfového hřiště i proti vůli tohoto vlastníka. Navrhovatelé zdůraznili, že jakýkoliv zásah obce proti vůli vlastníka musí být perfektně odůvodněný, což se v ÚP nestalo, když se zde tvrdí, že projekt golfového hřiště prosazuje soukromý investor. Postup obce považují navrhovatelé za svévolný. Navrhovatelé odmítají také argument zvýšení zaměstnanosti obyvatelstva a poptávky po ubytovacích kapacitách v souvislosti s realizací golfového hřiště, protože v obci nejsou pracovní síly, které by měly kvalifikaci pro správu golfového hřiště, a lze spíše předpokládat odborné zaměstnance mimo sféru obce. Rovněž zvýšení poptávky po ubytování v soukromí nelze předpokládat, neboť provozování a hraní golfu není založeno na takovém principu. Podle navrhovatelů golfové hřiště naruší krajinný ráz, což vytvoří rozpor se zásadami územního rozvoje MSK, kdy krajinný potenciál území může být ohrožen, pokud dojde ke snížení harmonické a estetické krajiny v důsledku tohoto projektu. Rovněž nebyl dostatečně vyhodnocen vliv golfového areálu na životní prostředí z hlediska užívání pesticidů, herbicidů, fungicidů a hnojiv, problematiky podmáčení a dalších vlivů zatěžujících životní prostředí. Tyto námitky nebyly v rámci ÚP zohledněny a řádné hodnocení vlivů absentovalo také u tzv. studie vyhodnocení vlivu na životní prostředí.

XI. V další části návrhu směřují navrhovatelé své námitky proti plochám NS (smíšené nezastavěné území – krajinná zeleň), (body 78-80 návrhu). Vytyčení těchto ploch podle navrhovatelů postrádá logiku, pásy jsou vytyčovány tam, kde již zeleň existuje a tam, kde nemají žádnou funkci nebo jsou vytyčeny vedle nově vymezených zástavbových území, kde však zasahují do sousedních parcel, které jsou tak obtížněji hospodářsky využitelné (OV – 2, Z1, Z2, Z6). Plochy NS mají nesmyslný počátek nebo konec, příp. vytvářejí nelogické zlomy ztěžující obdělávání půdy. Tím je omezováno hospodářské využití i vlastnické právo. V každé navržené ploše NS v jižní části obce se nacházejí historické meliorace v obdělávaných plochách. Změnou území (zalesnění) může dojít k prorůstání kořenů do této meliorace a k jejímu ucpání. Dojde ke znehodnocení orné půdy, jež je přísně chráněna. Není jasně stanoveno, kdo se má o takto vymezené plochy starat, udržovat je a financovat. V případě navrhovatelů se jedná o pozemky parc. č. 1061/4, 1119/1 a 1118/2. Zařazení ploch NS je považováno za kompenzační opatření s kladným vlivem proti negativním

důsledkům vytýčení nových zástavbových ploch, avšak dochází tím ke stanovení nových povinností nad rámec zákona v podobě zatravnění, zalesnění a nákladů s tím spojených.

XII. Další část návrhu směřují navrhovatelé proti ploše SBK (plocha smíšená obytná komerční), (bod 81 návrhu). Podle navrhovatelů vymezení této plochy neodpovídá závazným právním normám, které trvají na odlišení ploch určených k bydlení a ploch komerčních. Jedná se o „hybrid“, který jde proti základním zásadám a cílům územního plánování.

XIII. Navrhovatelé směřují proti omezení chovu hospodářských zvířat (body 82 a 83 návrhu). Dle ÚP plochy označené jako Z20 – VZM na pozemcích parc. č. 1135/5 a 1135/1 umožňují chov hospodářských zvířat „v malém“. Podle navrhovatelů není jasné, zda se jedná o malý počet takto chovaných zvířat nebo se mají chovat v malém stavení, neboť definice zamezuje chovu hospodářských zvířat bez omezení. Omezení je nejasné a nepřezkoumatelné, když není zřejmé, proč bylo takto stanoveno a na základě jakých podkladů. Podle navrhovatelů se jedná o nepřipustný zásah do legálního typu ekonomické aktivity (viz rozsudek NSS sp. zn. 7Ao 2/2011), neboť navrhovatelé požadovali zakomponování možnosti chovu dobytka v tomto území bez omezení. Plochy VZM jsou plochami přimykajícími se k tzv. historickým statkům, které se ÚP snaží chránit jako urbanistickou hodnotu. Na těchto statcích i v současnosti jednotlivé rodiny provozují zemědělskou prvovýrobu a umístění dobytka do budov v plochách VZM by nemohlo být bráno jako rušivé pro okolí. Územní plán nesmí nad rámec zákona stanovit nové povinnosti.

XIV. V poslední části návrhu navrhovatelé namítají nedostatečný přístup na pozemky (bod 84 návrhu). Přístup na pozemky pod navrhovaným fotbalovým hřištěm, na pozemky za plochou Z4, navrhovaná přístupová cesta ke golfu zabrání vstupu navrhovatelů do jejich polí (směr Hrabí). Původní polní cesta je zasazena do krajinného profilu „V“ v nejnižším bodě, kdežto nově navrhovaná cesta zabírá další pozemky, které nyní tvoří zvýšené břehy a slouží jako přístup na pole. Pokud by došlo k realizaci nové cesty, pak by rozšířením cesty původní došlo k zahrnutí stávajících břehů do tělesa silnice a vznikl by tak výškový přechod mezi tělesem silnice a krajem pole ve výškovém rozmezí 2 – 4 metry. Realizací nové cesty by byl navrhovatelům odepřen přístup na jejich nemovitosti. Stejně tak fotbalové hřiště má umístění, které přerušuje vstup do krajiny, protože bude zrušena část stávající polní cesty. Totéž se týká přístupu k pozemkům přetnutým navrhovaným vyvlastněním pozemků pod elektrickým vedením.

Odpůrce ve vyjádření uvedl především námitku nedostatku aktivní procesní legitimace navrhovatelů, jelikož v návrhu konkrétně neuvádějí, jaká jejich subjektivní hmotná práva a jakým myslitelným způsobem mohou být dotčena (rozsudky NSS sp. zn. 8 Ao 2/2011, 1 Ao 2/2010). Pro případ, že by soud dospěl k závěru, že je dána procesní legitimace navrhovatelů, pak odpůrce namítl neexistenci jejich věcné legitimace z důvodů, které dále podrobně rozvedl:

K bodu 2 návrhu

Proces pořízení ÚP je podrobně rozepsán na stranách 2-8 odůvodnění ÚP. Žádný DOSS ani sousední obce či jiný subjekt nepodali požadavek na zpracování konceptu ÚP. Návrh zadání byl vystaven k veřejnému nahlédnutí včetně možnosti uplatnit připomínky. Ani projednané a schválené zadání ÚP nestanovilo nutnost zpracování konceptu a variantního řešení. V souladu s ust. § 53 odst. 3 stavebního zákona byl návrh ÚP přepracován z důvodů, které jsou zřejmé z *Vyhodnocení výsledků projednání návrhu Územního plánu Bernartice nad Odrou (únor 2012) části A. stručný dosavadní postup pořízení Územního plánu Bernartice nad Odrou*. Postupem při zpracování, přijímání a vydání ÚP nebyl porušen žádný právní předpis.

K bodům 9-14, 20, 21, 23, 24 návrhu

Přepracovaný návrh ÚP nebyl okopírován, jak tvrdí navrhovatelé, ale byly splněny pokyny vydané k jeho přepracování. Informovanost občanů obce o přípravách a tvorbě ÚP byla podle odpůrce dostačující a v souladu s požadavky zákona. První informace o přípravách nového ÚP byla podána již v srpnu 2007 v úvodníku obecního zpravodaje. V říjnu 2008 byli zastupitelé a veřejnost informováni o průběhu zpracování nového ÚP a o tom, že je hotov návrh zadání, k němuž mohli podat svá vyjádření a připomínky. V době od 23.9.2008 do 24.10.2008 bylo vyvěšeno na úřední desce Oznámení o projednání návrhu zadání nového ÚP a v prosinci 2008 zastupitelstvo obce schválilo zadání ÚP a bylo zahájeno jeho zpracování. I v dalším období byla veřejnost průběžně informována o jednotlivých krocích. V období od září 2010 do února 2012 probíhal proces vyhodnocení stanovisek, námitek a připomínek, na jehož základě byly vydány Pokyny pro zpracování nového návrhu územního plánu a celý proces započal znovu. V srpnu 2013 se uskutečnilo společné jednání o návrhu ÚP, kdy svá stanoviska a připomínky mohli uplatnit krajský úřad, DOSS a sousední obce. Návrh ÚP byl zveřejněn a každý k němu mohl uplatnit připomínky. V dubnu 2014 bylo oznámeno zahájení řízení a oznámení o veřejném projednání návrhu ÚP a od 25.4. do 4.6.2014 bylo zveřejněno úplné znění návrhu na úřední desce odpůrce a na úřední desce města Nový Jičín. Dne 28.5.2014 se uskutečnilo veřejné projednání návrhu s občany. Písemná stanoviska, námítky a připomínky bylo možno uplatnit v termínu do 4.6.2014. Uvedeným postupem nebyly porušeny žádné příslušné právní předpisy.

K bodům 15-19 návrhu

Zastupitelům byly předány písemné podklady ve lhůtě stanovené jednacím řádem zastupitelstva s výjimkou rozhodnutí o námitkách, které bylo zastupitelům předáno den před jednáním. Odpůrce na základě svého dotazu obdržel před jednáním zastupitelstva stanovisko ministerstva vnitra ze dne 30.6.2014, v němž ministerstvo sdělilo s odkazem na rozsudek NSS sp. zn. 8 Ao 1/2007, že pokud byly zastupitelům zaslány potřebné podklady pro jednání s výjimkou rozhodnutí o námitkách, nelze v případném porušení pravidla jednacího řádu o dodržení sedmidenní lhůty spatřovat porušení zákona.

K bodům 20-22, 25-31 návrhu

Z návrhu není zřejmé, kdo jsou zmínění účastníci, jejichž vypořádání námitek mají navrhovatelé na mysli. Navrhovatelé nejsou oprávněni hájit práva kohokoliv jiného, než svá vlastní. V uvedených bodech navrhovatelé netvrdí, která z jejich subjektivních práv byla dotčena. Rovněž není zřejmé, které námítky navrhovatelé považují za podstatné a které nikoliv. Vypořádání všech námitek včetně námitek navrhovatelů je

součástí odůvodnění opatření obecné povahy a všechny jsou vyhodnoceny řádně, přičemž nejsou děleny na podstatné a nepodstatné. Tvzení navrhovatelů, že námitky jsou vypořádány univerzální formulací, není pravdivé. Ze stavebního zákona vyplývá, že návrh rozhodnutí o námitkách včetně odůvodnění má být zaslán dotčeným orgánům a nadřízenému orgánu. Žádný z DOSS úpravu či doplnění odůvodnění návrhu rozhodnutí o námitkách nepožadoval, takže nebylo důvodné, aby součástí odůvodnění námitky byl seznam obeslaných dotčených orgánů. Námitky jsou vypořádány velmi podrobně a byla zohledněna jejich podstata. Je zde také uvedeno, že návrh rozhodnutí o námitkách byl zaslán dotčeným orgánům a nadřízenému orgánu a je zmíněna také možnost souhlasu fikcí dle stavebního zákona. Pokud došlo k nevyhovění námitce z důvodu stanoviska dotčeného orgánu, je tento důvod součástí odůvodnění rozhodnutí o námitce. Tvzení navrhovatelů, že vypořádání námitek je zahlceno nepodstatnými informacemi a proklamacemi, odpůrce odmítá. Námitky byly mnohdy zmatečné, když se vztahovaly nikoliv k přepracovanému, ale původnímu návrhu ÚP. Vzhledem k obsahu podaných námitek považuje odpůrce za nutné formulace, které se týkaly procesu pořizování ÚP nebo samotné podstaty územního plánování.

K bodu 28 návrhu

Navrhovatelé neuvádí, v čem spatřují tvrzené nedostatky, nepředkládají žádné konkrétní argumenty, pouze obecně zpochybňují dokumenty, aniž by tvrdili, která jejich subjektivní práva byla dotčena.

K bodu 29 návrhu

Dokument SEA není přílohou ÚP a není rovněž studií. Není vyhodnocením předpokládaných vlivů ÚP na udržitelný rozvoj území podle přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb. Obsah dokumentu SEA je stanoven přílohou ke stavebnímu zákonu a nikoliv vyhláškou a jako takový je součástí vyhodnocení předpokládaných vlivů ÚP na udržitelný rozvoj území, jehož obsah je stanoven přílohou č. 5 citované vyhlášky. Navrhovatelé již ve svých námitkách zaměřovali dokument SEA a s jinými dokumenty a vyvozovali tak chybné závěry. I nyní dochází k nepochopení, co je dokument SEA a co má být jeho obsahem. Územní plán je materiál koncepční vymezující plochy, proto i vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území včetně dokumentu SEA je zpracováván v této podrobnosti, což lze dovodit také z přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb.

K bodu 30 návrhu

Strana 169 textové části odůvodnění ÚP, kterou zmiňují navrhovatelé, se týká odůvodnění námitky [REDAKCE] a nevztahuje se k vypořádání námitek navrhovatelům. Navrhovatelé nemohou hájit práva jiných občanů.

K bodu 31 návrhu

Zmiňované strany 151, 158, 277, 19, 62, 278, 288, 296, 308 textové části odůvodnění se netýkají vypořádání námitek navrhovatelů. Není zřejmé, jak byli kráceni či dotčeni na svých právech. Mnohé připomínky a námitky často směřovaly k záměrům a nikoliv k plochám a řešily podrobnosti, které územnímu plánu nepřísluší. Na tuto skutečnost bylo zapotřebí upozornit. Například problematika rozdílu dokumentu SEA a EIA je z námitek zřejmá. Tvzení, že vydáním ÚP nedochází k vynětí půdy ze ZPF, je uváděno z důvodu, že navrhovatelé nerozlišují mezi vynětím ze ZPF a vyhodnocením předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF a pozemky určené k plnění

funkce lesa. Rovněž nelze souhlasit s tvrzením o zneužití územních studií (ÚS), které byly ve vypořádání námitek použity tak, že jejich prostřednictvím se v budoucnu posoudí oprávněnost námitek. Toto tvrzení je nepravdivé, námitky jsou odůvodněny řádně a nikde není uvedeno, že budou vypořádány až po zpracování územní studie. Problematika územních studií je řádně vyhodnocena v odůvodnění rozhodnutí o námitkách, když navrhovatelé již tyto napadali. ÚP obsahuje pouze 4 zastavitelné plochy, ve kterých je podmínka pořízení ÚS pro rozhodování v území předepsána. Potřeby, které mají tyto studie řešit, jsou přesně popsány ve vlastní textové části ÚP na str. 25. Odůvodnění studií je popsáno v textové části odůvodnění územního plánu na str. 50. Pořizovatel dále územní studie řeší v čl. VIII, IX a XIII.

K bodům 32-36 návrhu

Institut ÚS byl užit v souladu s právní úpravou a nejedná se o jeho zneužití. Odpůrce dále poukázal na odůvodnění ÚP str. 436 a 562.

K bodu 37-41 návrhu

Odpůrce zdůraznil, že navrhovatelé stále zaměřují pojmy územně analytické podklady, SEA, SWOT analýza, vyhodnocení vlivů na životní prostředí, vyhodnocení předpokládaného vlivu na udržitelný rozvoj. Pokud jde o dokument SEA, je součástí *Vyhodnocení předpokládaných vlivů návrhu Územního plánu Bernartice nad Odrou na udržitelný rozvoj území* a nepatří mezi *Územně analytické podklady obce s rozšířenou působností Nový Jičín*. Rozdíl mezi ÚS a vyhodnocením předpokládaných vlivů návrhu ÚP na udržitelný rozvoj území včetně dokumentu SEA je zejména v podrobnostech, které mohou v souladu se zákonem řešit. ÚP ani vyhodnocení vlivů a tedy ani dokument SEA nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem do regulačního plánu nebo územního rozhodnutí. ÚP je koncepční materiál vymezující plochy, a proto i vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území včetně dokumentu SEA je zpracováno v této podrobnosti, což lze dovodit z přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb. Dokument SEA prověřil v územním plánu vymezení ploch, kdežto územní studie prověří území konkrétně podle podmínek stanovených v textové části ÚP (str. 26). Předepsáním ÚS nedochází k žádnému variantnímu posuzování řešení ÚP. Při pořízení ÚS se prověří řešení vybraných problémů v podrobnostech, které nebyly možné v rámci pořizování ÚP. Pokud se při prověření území vyskytnou skutečnosti znemožňující využití způsobem daným ÚP, pak je možno následně pořízením změny ÚP toto využití změnit. Variantní posuzování tvrzené navrhovateli je proto nepřipadné. Odpůrce zdůraznil, že navrhovatelé neuvedli žádné své subjektivní právo, které by uvedenými návrhovými tvrzeními bylo dotčeno.

K bodům 42-49 návrhu

Odpůrce odkázal na str. 68 textové části odůvodnění ÚP, kde je obsaženo vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF a pozemky určené k plnění funkcí lesa. Navrhovatelé popsali faktické postupy dotčeného orgánu z hlediska zákona o ochraně ZPF ve vztahu k pořízení původního návrhu ÚP. Není pravdivé jejich tvrzení, že byl vyvíjen nátlak na dotčený orgán za účelem změny původního stanoviska. V rámci projednání přepracovaného návrhu pak dotčený orgán vydal souhlasné stanovisko. Navrhovatelé účelově vytvářejí hypotézu, že si dotčený orgán nebyl ničím jistý a má pochyby. Odpůrce namítl, že z ust. § 5 odst. 1 zákona o ochraně ZPF nevyplývá, že je nutno vždy zpracovávat alternativní řešení. Také není zřejmé, jaké řešení mají navrhovatelé na mysli. Odpůrce zdůraznil, že navrhovatelé

nejsou vlastníky pozemku zahrnutého do plochy Z30 ani pozemků na ploše Z17, takže jejich práva nemohou být dotčena. Nelze přijmout tvrzení navrhovatelů, že dotčený orgán se některými kritérii dle metodického pokynu nezabýval, když tuto námitku blíže nekonkretizovali. K ploše Z29 (NT) odpůrce uvedl, že tato oproti předchozímu návrhu ÚP není ve schváleném ÚP obsažena. Dále odpůrce uvedl, že pokyn ministerstva je interním předpisem a správní orgány mají povinnost se jím řídit ve své praxi, což však neplatí v případě, že by se taková praxe neslučovala s obecně závaznými právními předpisy (viz rozsudek NSS č.j. 2 Afs 53/2010). Dotčený orgán proto může metodiku aplikovat pouze v podrobnosti, která je stavebním zákonem umožněna. S odkazem na ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona odpůrce uvedl, že ÚP nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu nebo územnímu rozhodnutí. Pokud navrhovatelé řeší dostupnost a přístup k pozemkům, pak se jedná o podrobnost, kterou ÚP řešit nemůže. Aplikace všech kritérií stanovených metodickým pokynem ve vztahu ke každé lokalitě předvídané návrhem ÚP nemůže v některých případech rozumně přicházet v úvahu. Navrhovateli zmiňovaný rozsudek NSS sp. zn. 1 Ao 2/2010 se vztahuje k jinému skutkovému základu věci, kdy bylo posuzováno stanovisko k návrhu změny ÚP ve vztahu k záboru půdy nadprůměrně úrodné spadající do I. třídy ochrany ZPF. Odpůrce zdůraznil, že problematika zachování přístupu na pozemky navrhovatelů byla řešena již v rámci vypořádání jejich námitek, jejich subjektivní práva v tvrzeném směru nemohla být nijak porušena.

K bodům 50-56 návrhu

Tvrzení navrhovatelů o přijetí veřejně prospěšného opatření není pravdivé. Předkupní právo by svědčilo odpůrci ex lege k pozemkům určeným ÚP pouze pro veřejně prospěšnou stavbu nebo prostranství, s nimiž však ÚP nepočítá. Dále odpůrce uvedl, že ÚP obsahuje v čl. IX *Vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch* podrobně zpracované posouzení zastavěného území, z něhož pořizovatel vycházel ve svých úvahách. Je zde zmíněno vyhodnocení zpracované projektantem, kdy na základě informací o sociodemografických podmínkách rozvoje obce a podmínkách pro rozvoj bydlení byla zpracována prognóza sloužící jako podklad pro návrh urbanistické koncepce pro posouzení potřeby a přiměřenosti zastavitelných ploch pro bydlení a navazující veřejné infrastruktury [kapitola e2), kapitola e3) odůvodnění ÚP]. Nelze proto souhlasit s tvrzením navrhovatelů, že předpoklady pro výpočet potřebnosti zastavitelných ploch jsou zkreslené. Analýza potřeby nových zastavitelných ploch pro bydlení je detailně zdůvodněna v kapitole Podmínky pro rozvoj bydlení (str. 16-19 textové části odůvodnění ÚP). Odpůrce zdůraznil, že pro běžné fungování trhu s pozemky je doporučována přiměřená převaha nabídky pozemků nad očekávanou poptávkou min. 25 %, ale až 50 % proto, že část pozemků z nabídky nemusí být disponibilní. Nové zastavitelné plochy jsou vymezeny převážně na pozemcích ve vlastnictví občanů obce a bude záležet na nich, zda budou své pozemky ochotni nabídnout jiným občanům. ÚP v rámci urbanistické koncepce vymezuje zastavitelné plochy a neřeší vlastnické vztahy. Dále odpůrce poukázal na přílohu č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., z níž nevyplývá požadavek na zpracování analýzy účelného využití zastavěných ploch a odůvodněnou potřebu vymezení zastavitelných ploch na zemědělské půdě. Z vyhlášky naopak vyplývá nutnost zpracovat vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch, což bylo řádně zpracováno (st. 63 odůvodnění ÚP). Odůvodnění ÚP rovněž obsahuje řádně zpracované vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení ZPF a

řádné odůvodnění potřeby vymezení nových zastavitelných ploch (str. 63 odůvodnění ÚP).

K bodům 57-63 návrhu

Navrhovatelé neuvádějí konkrétní argumenty, v čem a jak jsou krácena jejich práva, ani konkrétní rozpory s cíli a úkoly územního plánování dle § 18 stavebního zákona. Rovněž není zřejmé, jak mohou být navrhovatelé ve svých právech kráceni v souvislosti s jimi zmiňovanými formami turistických a rekreačních aktivit. Tuto část návrhu považuje odpůrce za obecná bezobsažná tvrzení bez právní relevance. Navrhovatelé rovněž neuvedli konkrétní skutečnosti, ohledně nichž se cítí být případnou výstavbou bytových domů v ploše B kráceni na svých právech. S téměř totožnou námitkou se odpůrce již vypořádal v rozhodnutí o námitce navrhovatelky (str. 361). Rovněž navrhovatelé neuvedli konkrétní skutečnosti, na základě nichž se cítí být kráceni návrhem zastavitelných ploch a není zřejmé, o jakých zastavitelných plochách vlastně hovoří. Potřeba vymezení nových zastavitelných ploch je řádně vyhodnocena v odůvodnění ÚP (čl. IX, str. 63). Dle sociodemografických podmínek rozvoje se uvádí, že k roku 2012 je počet osob v obci 955 a může vzrůst za 15 let o 85 osob. K 1.1.2015 počet osob vzrostl na 968. Odhad nárůstu obyvatel tedy nepřestavuje skokové zvýšení počtu obyvatel, jak tvrdí navrhovatelé. Podmínky rozvoje bydlení jsou vyhodnoceny na str. 16 odůvodnění ÚP.

K bodům 64-70 návrhu

Navrhovatelé již ve svých námitkách zaměřovali dokument SEA s jinými dokumenty a vyvozovali tak nesprávné závěry. SEA nemohla posuzovat stav vzhledem k záplavovému území toku Teplá, jelikož žádné v tu dobu nebylo stanoveno. MěÚ Nový Jičín jako vodoprávní úřad sdělil, že opatřením obecné povahy ze dne 11.6.2014 č.j. OŽP/32976/2014 bylo stanoveno záplavové území toku Teplá včetně aktivní zóny s účinností od 1.7.2014. Sdělení bylo doručeno odpůrci 27.10.2014. Vzhledem k již předchozí informaci Povodí Odry s.p., že se chystá návrh na stanovení záplavového území toku Teplá, bylo toto území zakresleno jako návrhové v koordinačním výkrese pro řízení o územním plánu – část zastavitelné plochy Z11, která v něm ležela, byla zrušena. Při vydání ÚP dne 15.7.2014 nebyla vymezena žádná zastavitelná plocha v záplavovém území toku Teplá. Pokud jde o posuzování vlivů záměru golfového hřiště, nepřísluší toto dokumentu SEA, ale dokumentu EIA, který však nepřísluší procesu pořízení ÚP. Vyhodnocení předpokládaných vlivů návrhů zastavitelné plochy Z30 je zpracováno odborným odhadem, který lze předpokládat, a to ve vztahu k rozsahu podrobnosti a konkrétnosti příslušející ÚP. Vlastní posouzení záměrů golfového areálu je podrobností, která nepřísluší řešení ÚP ani jeho vyhodnocení na udržitelný rozvoj území a bude posuzována až v dalších etapách územní přípravy záměru – ve zjišťovacím řízení, příp. hodnocení EIA. Odpůrce zdůraznil, že ani v tomto případě není zřejmé, o jakém skokovém navýšení obyvatel navrhovatelé hovoří ve vztahu k nárokům na infrastrukturu. Dokument SEA je posouzením vlivu na životní prostředí a jeho obsah je dán přílohou ke stavebnímu zákonu. K další námitce odpůrce uvedl, že ochranné pásmo hřbitova nebylo a není vyhlášeno. V jeho těsné blízkosti je již nyní vytvořena zástavba rodinných domů, nedaleko je centrum obce s kulturním domem a venkovním posezením. Proto nebyl důvod vyhodnocovat plochu bydlení Z4 a sportovní plochu OV-2 vůči ploše bydlení.

K bodu 66 návrhu

Vzhledem k tomu, že dotčené orgány v rámci projednání návrhu ÚP vyloučily negativní vliv na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast, nebylo nutno územní plán posuzovat na NATURU a není možno se dále v rámci ÚP odvolávat na kompenzační opatření. Územním plánem nejsou taková kompenzační opatření navržena. Nelze tedy vůbec akceptovat tvrzení navrhovatelů o nepoměru mezi negativy a navrhovanými kompenzačními opatřeními. Plochy NS nejsou navrženy jako kompenzační opatření. Vazba mezi vymezením ploch NS a zastavitelnými plochami je zcela jiná, plochy NS jsou umístěny především z důvodu estetické a krajinné funkce – zachování krajinného rázu – přechodu zastavěného území do volné krajiny.

K bodu 69 návrhu

Hodnotí se vlivy, které lze rozumně předpokládat v rozsahu podrobnosti a míře konkrétnosti, jakou má pořizovaná územně plánovací dokumentace. Vlivy se stanoví odborným odhadem.

K bodu 71 návrhu

Příloha č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb. stanoví obsah vyhodnocení předpokládaných vlivů na udržitelný rozvoj území, z čehož vyplývá, že jeho součástí je i zpracování dokumentu SEA. Je pak logické, že vyhodnocení předpokládaných vlivů na udržitelný rozvoj území zohledňuje dokument SEA.

K bodům 72 a 73 návrhu

Navrhovatelé opět neuvedli konkrétní skutečnosti, v nichž se cítí být kráceni vymezením plochy golfového areálu na svých subjektivních právech. Vlastník části pozemku společnost [REDAKCE] původně požádal o vymezení plochy pro golfový areál, což bylo následně schváleno v zadání ÚP. K původnímu návrhu pak vlastník skutečně uplatnil námitku, aby tato plocha byla vymezena pro bydlení, s čímž však nesouhlasila obec ani dotčené orgány. Odpůrce upozornil, že obec vlastní také část pozemků z plochy určené pro golfový areál, a to těch, na nichž má být umístěno zázemí areálu.

K bodu 74 návrhu

Předchozí územní plán nebyl závazný pro pořízení nového ÚP, když zákonnou úpravou je stanoven pouze požadavek na jeho zohlednění. Proto novým ÚP byly některé plochy k zastavění převzaty a některé nově vymezeny.

K bodu 75 návrhu

Podle odpůrce jde o skutková tvrzení navrhovatelů, jež nemají žádnou právní relevanci.

K bodu 76 návrhu

Ochrana krajinného rázu není opomenuta, když plocha Z30 leží zcela mimo místa krajinného rázu i oblasti krajinného rázu. Většina částí obce směrem na sever od plochy Z30 leží v oblastech krajinného rázu, takže zvolení plochy bylo z hlediska ochrany krajinného rázu zcela optimální.

K bodu 77 návrhu

Dokument SEA posuzuje plochy, přičemž hodnotí vlivy, které lze rozumně předpokládat v rozsahu v podrobnostech a míře konkrétnosti, jakou má pořizovaná územně plánovací dokumentace. Vlivy se stanoví odborným odhadem. SEA posuzuje golfový areál např. na str. 16 nebo na str. 60. Záměr golfového areálu bude v další fázi posuzován v rámci dokumentu EIA. Dotčený orgán ochrany přírody upozornil v rámci svého stanoviska na předpoklad uložení biologického průzkumu v ploše Z30. Jako podmínka pro rozhodování v území je pak předepsána územní studie, která posoudí a prověří možnost vymezení potřebných hracích ploch golfového hřiště ve vztahu k další existenci dřevin rostoucích mimo les, významným krajinným prvkům, místům pravděpodobně biologicky rozmanitým apod.

K bodům 78-80 návrhu

Navrhovatelé jako vlastníci pozemků parc. č. 1061/4, 1119/1 a 1118/2 se cítí být dotčení na svém vlastnickém právu vytýčením ploch NS. Vymezení těchto ploch v ÚP nepředstavuje omezení hospodářského využití pozemků navrhovatelů ani omezení jejich vlastnického práva nad rozumnou míru. Plochy NS jsou vymezeny buď jako plochy zobrazující stav území (zelené pásy, meze, vodní toky s břehovými porosty, významné krajinné prvky apod.) nebo plochy návrhové, které je vhodné zrealizovat nebo doplnit. Vymezením ploch NS je řešena krajina nezastavěného území a je v ní i nadále umožněno intenzivní obhospodařování zemědělské půdy. Plochy umožňují realizaci případné zeleně, avšak nepředepisují její konkrétní výsadbu. Podmínky ploch NS umožňují zřizování cest k případnému zajištění vstupu ze zástavby do nezastavěného území, jsou vymezeny v podstatě na soukromých pozemcích, takže případná realizace bude možná jen se souhlasem vlastníků. V opačném případě zůstane možnost daná ÚP nenaplněna. K pozemkům navrhovatelů odpůrce uvedl: Pozemek parc. č. 1061/4 je dle katastru nemovitostí (dále jen KN) evidován jako druh pozemku vodní plocha s využitím koryta vodního toku, pozemek je součástí vodního toku, a proto byl zahrnut do NS plochy smíšeného nezastavěného území – krajinná zeleň. Pozemek 1119/1 je dle KN druhem pozemku trvalý travní porost. Byl na něm zjištěn výskyt vzrostlé zeleně, a proto byl zahrnut do NS plochy. Pozemek parc. č. 1118/2 je dle KN druhem pozemku neplodná půda s využitím ostatní plocha a v území byl zjištěn výskyt vzrostlé zeleně. Vydáním ÚP nedošlo ke změně druhu pozemku ani ke změně ve využití, nedochází ke znehodnocení pozemku či omezení zemědělského podnikání, příp. omezení přístupů na pozemky. Vlastník pozemku má právo užívat svůj pozemek v souladu s údaji zapsanými v KN a případná změna druhu pozemku musí být v souladu s územně plánovací dokumentací. V případě označených pozemků navrhovatelů je v územním plánu zachycen stav v území, tedy vzrostlá zeleň a vodní tok, který je významným krajinným prvkem ze zákona a je nutno ho respektovat. Dle evidence v KN pozemky nejsou dotčeny meliorací. Odpůrce zdůraznil, že plochy NS nejsou navrženy jako kompenzační opatření a vazba mezi jejich vymezením a zastavitelnými plochami spočívá v důvodech estetické a krajinné funkce.

K bodu 81 návrhu

Plocha SBK je vymezena v souladu s § 8 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Dle § 3 odst. 4 téže vyhlášky lze plochy s rozdílným způsobem využití a s ohledem na specifické podmínky a charakter území dále podrobněji členit.

K bodům 82 a 83 návrhu

Dle tvrzení navrhovatelů je zařazením jejich pozemků parc. č. 1135/5 a 1135/1 do plochy Z20-VZM zasaženo do jejich práva provozování legálního typu ekonomické aktivity. Odpůrce poukázal na odůvodnění územního plánu str. 47, kde je definován termín chov hospodářských zvířat v malém jako chov hospodářských zvířat, který je možno provozovat ve venkovské zástavbě s většími zahradami tak, aby neobtěžoval stavby a pozemky obytné. Odhadem do 10-15 ks velkých hospodářských zvířat – krav, koní. Z této definice je jasné, že spojením „v malém“ je myšlen počet zvířat a nikoliv velikost stavení. Chov hospodářských zvířat v uvedené ploše je regulován, neboť je žádoucí, aby v tomto území nevznikl neomezený intenzivní chov, např. kravín či vepřín představující značné kapacity zvířat, neboť plochy VZM jsou navrženy podél velké části zastavěného území jižní části obce. ÚP nezakazuje umístění chovu hospodářských zvířat a nestanoví nad rámec zákona žádné povinnosti, jak tvrdí navrhovatelé. Odpůrce poukázal na textovou část odůvodnění ÚP (str. 70), kde je vymezen charakter zastavitelných ploch Z20-24, Z32 pro zemědělskou malovýrobu záhumenní (VZM).

K bodu 84 návrhu

Z tohoto návrhového tvrzení není zřejmé, jakým způsobem může přístup na pozemky pod navrhovaným hřištěm nebo za plochu Z4 či navrhovaná přístupová cesta ke golfovému hřišti zabránit vstupu navrhovatelů do jejich polí v lokalitě Hrabí. Podle odpůrce jsou plochy Z17 a Z4 zcela jinde, než lokalita Hrabí, plocha Z30 je sice nedaleko, ale taky mimo. Odpůrce poukázal na textovou část odůvodnění ÚP – str. 25 a str. 33. Odpůrce dále uvedl, že ÚP řeší v rámci dopravní koncepce zejména zajištění přístupu k vymezeným zastavitelným plochám, obsluhu území atd. V rámci dopravní koncepce jsou v návrhu navrženy zastavitelné plochy veřejných komunikačních prostor K, což je veřejný uliční prostor obsahující komunikaci. To, že plocha K je ve výkresové části vyznačena jako plocha změny, nemusí nutně znamenat rozšíření stávající místní komunikace. Jedná se pouze o grafické znázornění potřeby zajistit dostatečně široký uliční prostor. Podmínky pro využití ploch nezastavěného území jsou stanoveny tak, aby další účelové, pěší a cykloturistické komunikace mohly být podle potřeby a možnosti zřizovány. Předmětem řešení územního plánu je zajištění přístupu k plochám, nikoliv řešení přístupu k jednotlivým pozemkům.

Odpůrce navrhl odmítnutí žaloby pro nedostatek aktivní procesní legitimace navrhovatelů, event. zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Ze správních spisů odpůrce bylo zjištěno, že návrh ÚP byl zpracován na základě zadání schváleného zastupitelstvem obce dne 10.12.2008. Návrh ÚP byl projednán a posouzen na společném jednání s KÚ MSK a na základě výsledků projednání byl návrh ÚP upraven. Poté se konalo veřejné projednání ÚP. Na základě výsledků projednání vyvstala nutnost návrh ÚP přepracovat, a to podle „Pokynů pro zpracování návrhu Územního plánu Bernartice nad Odrou“. Přepracovaný návrh ÚP schválilo zastupitelstvo obce dne 7.3.2012. V srpnu 2013 se uskutečnilo společné jednání o návrhu ÚP za účasti krajského úřadu, DOSS a sousedních obcí, kteří uplatnili svá stanoviska a připomínky. V dubnu 2014 bylo oznámeno zahájení řízení o veřejném projednání návrhu ÚP a úplné znění návrhu bylo zveřejněno v období od 25.4. do 4.6.2014. Písemná stanoviska, námítky a připomínky bylo možno uplatnit v termínu do 4.6.2014. Své námítky uplatnili také oba navrhovatelé. Vypořádání námitek je

součástí odůvodnění ÚP. Dne 15.7.2014 vydalo zastupitelstvo na svém zasedání Územní plán obce Bernartice nad Odrou jako opatření povahy (usnesení č.j. 285/2014). Obsah ÚP je vymezen jeho textovou částí a odůvodněním.

Krajský soud se nejprve zabýval důvodností námitky odpůrce týkající se absence aktivní procesní legitimace navrhovatelů. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu ust. § 101a odst. 1 s.ř.s. je ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatelů se zakládá pouhým tvrzením dotčení na jejich právech. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21.7.2009 č.j. 1 Ao 1/2009-120, publikovaném ve Sb. NSS pod č. 1910/2009 mj. uvedl, že navrhovatel musí v prvé řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. V posuzované věci je tedy aktivní procesní legitimace navrhovatelů dána jejich vlastnictvím pozemků: v případě navrhovatele a) parc. č. 724, 725, 726, 727, 728, 729, 829, 906, 872, 871, 870, 1061/4, 1119/1, 1118/2, 1178/9, 1178/21, 1178/16, 1135/5, 1135/1 a budovy č.p. 224, která je součástí pozemku parc. č. 724, vše v k.ú. Bernartice nad Odrou a v případě navrhovatelky b) parc. č. 1177/48, 1178/51, 1122/1, 1182/2, 1060/24, 967, 973/8, 977/12, 1134/7 a 1135/2, vše v k.ú. Bernartice nad Odrou. Navrhovatelé tvrdí, že jsou napadeným ÚP zkráceni na svém právu na vlastnictví. Toto zkrácení spatřují zejména v obecné rovině v negativních dopadech ÚP na rozvoj území obce, neodůvodněném záboru zemědělské půdy pro stavební účely a porušení ochrany ZPF, v negativních dopadech na přirozený rozvoj obce v jeho historických vazbách, v neúnosném zatížení infrastruktury obce.

Navrhovatelé tedy konzistentně a dostatečně určitě tvrdí, že byli přijatým ÚP zkráceni na svých hmotných právech. Tvrzení navrhovatelů nelze a priori označit za obecná a paušální nepředstavující reálné dotčení na právech. Tvrzené dotčení na právu vlastnickém, právech na ochranu životního prostředí, ochranu ZPF je na základě důvodů uvedených navrhovateli akceptovatelné. Ani u tvrzených vad procedury přijímání napadeného ÚP nelze a priori a bez dalšího vyloučit jejich vliv na právní sféru navrhovatelů (srov. přiměřeně rozsudek NSS sp. zn. 1 Ao 2/2010-200). Krajský soud na základě uvedeného dospěl k závěru, že v obecné rovině z pohledu projednatelnosti návrhu je aktivní procesní legitimace navrhovatelů jednoznačně dána, i když ne ve vztahu ke všem návrhovým tvrzením. V podrobnostech krajský soud odkazuje na následující text odůvodnění rozsudku.

Tvrzené nedostatky procesu přijímání ÚP (body 12-19 návrhu) neshledal krajský soud opodstatněnými. Vypracování konceptu ÚP není podle stavebního zákona obligatorní náležitostí procesu tvorby ÚP. Dle vlastního tvrzení navrhovatelů byla při projednání již prvního návrhu ÚP zákonná lhůta pro seznámení veřejnosti s jeho obsahem dodržena. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že přepracovaný návrh ÚP byl projednán v souladu s právní úpravou obsaženou ve stavebním zákoně. Navrhovatelé ostatně v návrhu ani netvrdí, že by jejich procesní práva v rámci projednání návrhu ÚP byla jakkoli krácena. Navrhovatelé měli možnost podat proti ÚP námitky a této možnosti také využili. O jejich námitkách bylo v odůvodnění ÚP také rozhodnuto, což navrhovatelé nerozporují. Odpůrce nepopírá

tvrzení navrhovatelů, že nebyla dodržena sedmidenní lhůta k předložení všech podkladů pro rozhodování zastupitelstva, když podklady týkající se rozhodnutí o námitkách byly zastupitelům předány až den před jednáním. Odpůrce si byl s ohledem na obsáhlost podkladů vědom toho, že taková situace nastane, a proto požádal ministerstvo vnitra o stanovisko, zda by případné porušení pravidla jednacího řádu o dodržení sedmidenní lhůty představovalo porušení zákona při přijímání ÚP. Sdělením ze dne 30.6.2014 č.j. MV-87419-2/ODK-2014, které je součástí správních spisů, ministerstvo informovalo odpůrce, že k porušení zákona předpokládaným způsobem nedojde, přičemž argumentovalo rozsudkem NSS ze dne 26.5.2010 sp. zn. 8 Ao 1/2007, publikovaném ve Sb. NSS pod č. 2265/2011, v němž NSS dospěl k závěru, že jsou-li některé z podkladů členů zastupitelstva dodány ve lhůtě kratší, než je 7 dní přede dnem zasedání, nezpůsobuje tato okolnost sama o sobě nezákonnost rozhodnutí přijatého na základě těchto podkladů. Krajský soud v posuzované věci neshledal žádné skutkové ani právní důvody, pro které by se měl od citovaného závěru NSS jakkoli odchýlit. Uvedená návrhová tvrzení proto neshledal důvodnými. Důvodným neshledal ani tvrzené porušení práva občanů vyjadřovat se na zasedání zastupitelstva k projednávaným věcem. Popsanými důvody totiž nemohlo být právo občanů nijak zkráceno, neboť proces přijímání ÚP podléhá speciálnímu právnímu režimu (§ 43 a násl. stavebního zákona), v němž jsou upravena i práva veřejnosti aktivně se tohoto procesu účastnit. Za tím účelem jsou stavebním zákonem upraveny právní nástroje (připomínky a námítky), jejichž prostřednictvím veřejnost může hájit své zájmy. V rámci jednání zastupitelstva, jehož programem je schválit již připravený a veřejně projednaný ÚP, proto již nelze očekávat prostor pro detailní dotazy veřejnosti, mj. také s ohledem na obsáhlost schvalovaného materiálu. V obecné rovině právo vystupovat na zastupitelstvu jistě není ani v takovém případě veřejnosti upřeno, navrhovatelé však netvrdí, že by jim v tomto právu bylo jakkoli bráněno, dokonce ani netvrdí, že měli zájem toto právo realizovat.

V dalším okruhu návrhových tvrzení (body 20-26 návrhu) navrhovatelé uvedli, že občané získali informace v rámci svých zákonných práv, když tvrdí doslovně, že „o záměrech obce nebyli informováni nad rámec zákonných povinností“. Pokud dále uvedli, že proces přijímání ÚP vnímali jako libovůli a diskriminaci dotčených vlastníků, je takto formulované návrhové tvrzení zcela obecné, a proto soudem nepřezkoumatelné. Navrhovatelé brojí proti způsobu odůvodnění rozhodnutí o námitkách, které však konkretizovali jako námítky jiných fyzických osob odlišných od navrhovatelů samotných. Navrhovatelé také namítli, že námitkami se nelze zabývat pouze formálně a vypořádat je obecními frázemi bez zohlednění jejich podstaty. Zcela obecnými odkazy pak zmínili několik rozsudků NSS (sp. zn. 1 Ao 4/2011, sp. zn. 4 Ao 5/2010, sp. zn. 2 Ao 5/2010 a sp. zn. 2 Ao 2/2008). Jelikož navrhovatelé v označené části návrhového tvrzení odkázali toliko na námítky jiných fyzických osob a nikoliv své vlastní, krajský soud neshledal jejich aktivní procesní legitimaci k těmto návrhovým tvrzením. Vztahují-li se návrhová tvrzení k procesu přijímání ÚP, a to pokud jde o způsob vypořádání vznesených námitek, jsou navrhovatelé legitimováni pouze k obraně svých vlastních práv a relevantně mohou namítat jen nedostatky ve vypořádání námitek jimi vznesených.

V dalším okruhu návrhových tvrzení (body 27-30 návrhu) navrhovatelé v obecné rovině namítli nepřezkoumatelnost námitek, o nichž bylo v rámci odůvodnění ÚP rozhodnuto, přičemž toto tvrzení vztáhli na všechny vypořádané námítky. Uvedli, že vypořádání námitek je obsáhlé, zahlcené nepodstatnými

informacemi a proklamacemi a dále, že nebyla vypořádána námitka negativního jevu suburbanizace. Ani tato návrhová tvrzení krajský soud neshledal způsobitelnými soudního přezkumu. Navrhovatelé, jak již bylo shora uvedeno, byli oprávněni brojit toliko proti vypořádání těch námitek, které sami vznesli, nikoliv námitek jiných osob. Navrhovatelé neuvedli, že by v rámci jejich námitek zůstala některá z nich nevypořádána. Námitku týkající se problematiky suburbanizace označili jako námitku „několika občanů“, což soud nemůže vnímat jinak, než jako námitku osob odlišných od navrhovatelů. Pokud navrhovatelé uvedli, že jsou nepřezkoumatelné všechny námitky, nepochybně tím mysleli i námitky, které byly vzneseny konkrétně jimi. Nicméně ve vztahu k těmto svým námitkám nijak nekonkretizovali, v jaké části a z jakého důvodu je považují za nepřezkoumatelné. Tvrzená obsáhlost a nadbytečný rozsah nejsou dostatečně vymezeným rámcem pro možný soudní přezkum. Dle ustálené praxe správních soudů (např. rozsudek NSS ze dne 24.8.2010 č.j. 4 As 3/2008-78 nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9.2.2011 č.j. 31Ca 152/2009-44) je určení rozsahu soudního přezkumu zcela v dispozici navrhovatele. Jím formulovaná návrhová tvrzení však musí být natolik konkrétní, aby alespoň rámcově určovala rozsah soudního přezkumu. Soud není oprávněn ani povinen vyhledávat či domýšlet navrhovateli obecně tvrzené nezákonnosti, neboť by tím porušil zásadu dispoziční, kterou je soudní přezkum ve správním soudnictví ovládan, ale také zásadu rovnosti účastníků řízení. V další části tohoto okruhu návrhových tvrzení pak navrhovatelé brojili proti dokumentu SEA, který označili za povrchní, neúplný, formální a nedostatečný. Specifikovali toliko pravděpodobnostní konstataci jeho závěrů, což je podle nich v rozporu zejména s přílohou 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb. Ani v této části neshledal krajský soud návrhové tvrzení důvodným. Především je nutno zmínit opět zcela obecnou kritiku předmětného dokumentu, aniž by bylo seznatelné, v čem navrhovatelé tvrzenou povrchnost, neúplnost, formálnost a nedostatečnost spatřují. Proto krajský soud vyhodnotil uvedené tvrzení také pouze v obecné rovině. Lze přisvědčit odpůrci, že navrhovatelé zaměňují dva dokumenty, a to *Vyhodnocení vlivů politiky územního rozvoje, zásad územního rozvoje a územního plánu na životní prostředí pro účely posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí* (tzv. SEA), jehož rámcový obsah je upraven přílohou ke stavebnímu zákonu v bodech 1-12 (k ust. § 19 odst. 2 stavebního zákona) a *Vyhodnocení předpokládaných vlivů zásad územního rozvoje a územního plánu na udržitelný rozvoj území*, jehož obsah je upraven v příloze 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb. Příloha 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb. upravuje obsah vyhodnocení předpokládaných vlivů zásad územního rozvoje a ÚP na udržitelný rozvoj území, a to v bodech A. – F., přičemž pod bodem A je vyhodnocení vlivů zásad ÚP nebo územního plánu na životní prostředí zpracované podle přílohy stavebního zákona, pokud příslušný úřad uplatnil požadavek na toto vyhodnocení. Jinými slovy dokument SEA je součástí vyhodnocení předpokládaných vlivů ve smyslu bodu A přílohy 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb. Příloha 5 přitom upravuje obsah tohoto vyhodnocení takto: „*Hodnotí se vlivy, které lze rozumně předpokládat, a to v rozsahu, podrobnosti a míře konkrétnosti, jakou má pořizovaná územně plánovací dokumentace. Vlivy se stanoví odborným odhadem.*“ Na základě uvedené specifikace právní úpravy má krajský soud za zcela opodstatněné, že zpracovatel dokumentu SEA nemohl své vyhodnocení formulovat jinak, než v rovině předpokladu na základě svého odborného odhadu. To, co považují navrhovatelé za nedostatek tohoto dokumentu, je ve své podstatě odrazem platné právní úpravy. Z pohledu shora vymezeného rozdílu mezi dokumentem SEA a vyhodnocením předpokládaných vlivů ve smyslu přílohy 5 stavebního zákona pak je zcela nepřipadná námitka o absenci dokumentu uvedeného pod písm. B. přílohy 5, tj. *Vyhodnocení vlivů zásad územního*

rozvoje nebo územního plánu na evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, pokud orgán ochrany přírody významný vliv na tato území nevyloučil. Na základě uvedeného je totiž zřejmé, že dokument SEA nemůže vyhodnocení podle bodu B. přílohy vyhlášky č. 500/2006 Sb. obsahovat. V posuzované věci krajský soud pro úplnost uvádí, že ani samotný obsah *Vyhodnocení předpokládaných vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území* dle přílohy 5 citované vyhlášky bod B. neobsahuje, neboť orgán ochrany přírody významný vliv na evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti vyloučil.

V dalším okruhu návrhových tvrzení (bod 31 návrhu) navrhovatelé vytýkají odpůrci vypořádání námitek odkazem do budoucna. Také tato část návrhového textu je formulována velmi obecně. Především není seznatelné, zda navrhovatelé své výtky zaměřili na vlastní námitky či námitky jiných osob. Formulace „...na mnoha místech odůvodnění ÚP lze nalézt odkaz na pozdější fáze územního plánování...“ je zcela nedostatečnou konkretizací návrhového tvrzení, pro něž tedy shodně platí argumentace soudu uvedená již k návrhovým bodům 27-30. Soud proto na takto formulovaná tvrzení mohl reagovat pouze v obecné rovině, a proto uvádí, že pokud jde o případy, kdy odpůrce uvedl, že vydáním ÚP nedochází k vynětí půdy ze ZPF nebo, že ÚP nesmí obsahovat podrobnosti náležející obsahem regulačnímu plánu nebo územnímu rozhodnutí, je takové tvrzení zcela v souladu s platnou právní úpravou a smyslem ÚP. Krajský soud v těchto odkazech neshledal porušení právních předpisů. Z charakteru ÚP jakožto koncepčního dokumentu vyplývá jeho jednoznačné směřování do budoucna, a proto je zcela logický předpoklad navazujících řízení a postupů, neboť jen jejich prostřednictvím lze koncepci vymezenou ÚP realizovat. Odkaz na rozsudek NSS sp. zn. 9 Ao 4/2011, který v této souvislosti učinili navrhovatelé, považuje krajský soud za zcela nepřipadný, neboť uvedený rozsudek se namítanou problematikou ani vzdáleně nezabýval, když posuzoval, zda a v jaké míře bylo při přijímání zásad územního rozvoje hlavního města Prahy respektováno stanovisko ministerstva životního prostředí.

V další části návrhu (bodů 32-41 návrhu) navrhovatelé namítli zneužití institutu územní studie, když ÚP podmiňuje využití území čtyř ploch (Z4, Z3, Z12, Z30) zpracováním územní studie ve lhůtě 6 let od nabytí účinnosti ÚP. Stavební zákon umožňuje využití institutu územní studie dvěma způsoby: buď jako podklad, z něhož územní plán vychází, nebo jako podmínku využití území, která bude splněna teprve po nabytí účinnosti ÚP. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že potřeba vypracování územních studií u zmíněných ploch je v odůvodnění ÚP řádně odůvodněna (str. 50-51). Navrhovatelé uvedené důvody nijak nerozporovali. Jejich návrhové tvrzení je vedeno v obecné rovině ve vztahu k principu druhé z výše jmenovaných variant územní studie, kdy mají za to, že použitím tohoto právního nástroje dojde k újmě na právech veřejnosti, neboť tato nebude moci tvorbu územní studie v budoucnu nijak ovlivnit. Jelikož stavební zákon ve svém ust. § 43 odst. 2 upravuje tuto možnost využití územní studie jako legitimní, nelze v postupu odpůrce shledat porušení stavebního zákona. Krajský soud nesdílí ani názor navrhovatelů, že by byl postup odpůrce v rozporu s evropskými právními předpisy, neboť jak směrnice č. 2001/42/ES, tak Aarhuská úmluva jsou předpisy, které byly orgány evropské unie vydány dříve, než nabyl účinnosti nyní platný stavební zákon, takže nelze zpochybnit, že principy těchto evropských právních předpisů byly do stavebního zákona, jenž je základním právním předpisem mj. pro oblast územního plánování, implementovány. Pokud navrhovatelé považují za nepřiměřeně dlouhou dobu šesti let, v níž mají být

územní studie pořízeny, je nutno konstatovat, že tato lhůta byla určena odpůrcem jako lhůta přiměřená na základě ust. § 43 odst. 2 stavebního zákona, a to nikoliv jako lhůta pro pořízení územní studie, ale jako lhůta pro vložení dat o ní do evidence územně plánovací činnosti. Navrhovatelé její délku zpochybňují lhůtou pro pravidelné vyhodnocování ÚP, která je čtyřletá a dovozují spekulativní úmysly. Krajskému soudu se porovnání těchto lhůt jeví nelogickým a nenalezl zde žádnou spojitost, která by mohla vést k opodstatněné pochybnosti o přiměřenosti 6leté lhůty pro zpracování územních studií. Naopak má za to (s ohledem na charakteristiku územní studie vyplývající z ust. § 30 odst. 1 stavebního zákona), že tvorba tohoto územně plánovacího podkladu je složitým a dlouhodobým procesem, takže stanovení delší lhůty pro jeho realizaci je plně akceptovatelné. Pro úplnost lze dodat, že lhůtu lze dle faktických možností zkrátit. Ani v tomto ohledu proto nelze shledat porušení právních předpisů. Odkaz navrhovatelů na rozsudek NSS sp. zn. 1 Ao 2/2009 shledal krajský soud nepřipadným, neboť právě v tomto rozsudku jsou zmiňovány územní studie jako platný právní nástroj územního plánování v obou variantách, tj. nejen jako podklad pro vydání územního plánu, ale také jako podmínka pro rozhodování v území, která však musí být stanovena přímo v územním plánu. Posuzovaný územní plán toto kritérium splňuje. Krajský soud rovněž nesdílí obavu navrhovatelů, že by uvedeným postupem ÚP umožňoval variantní zpracování. ÚP určuje jednotlivé plochy v území a jejich další využití. Územní studie, i když bude zpracována v budoucnu, musí z tohoto zadání vyplývajících z územního plánu vycházet jako ze základního předpokladu. Jejím cílem je prověření vybraných problémů v takových podrobnostech, které územní plán ve svém významu koncepčního dokumentu neumožňuje. Z logiky vztahu přijatého ÚP a územních studií, které budou vypracovány po nabytí jeho účinnosti, vyplývá, že územní studie, které dosud neexistují, nemohou být předmětem vyhodnocení vlivu na životní prostředí nebo předpokládaného vlivu na udržitelný rozvoj území. Ani tuto část návrhového tvrzení proto krajský soud důvodnou neshledal.

V další části návrhových tvrzení (body 42-49 návrhu) navrhovatelé napadli stanoviska dotčených orgánů státní správy ZPF k návrhu ÚP. Odpůrce k tomuto okruhu návrhových tvrzení uvedl, že navrhovatelé směřují především do faktického postupu dotčeného orgánu ve vztahu k pořízení původního návrhu ÚP, ovšem v rámci projednání předpracovaného návrhu dotčený orgán vydal souhlasné stanovisko. Dále odpůrce namítl, že navrhovatelé nejsou vlastníky pozemků na ploše Z30 ani Z17, takže jejich práva nemohou být stanovisky vydanými k ochraně ZPF nijak dotčena. K námitkám odpůrce je nutno zmínit především to, že navrhovatelé tvrdí porušení svých vlastnických práv v důsledku porušení hmotněprávních norem při přípravě ÚP dotčeným orgánem ochrany ZPF. Krajský soud vycházel při posouzení důvodnosti těchto návrhových tvrzení především ze zákona o ochraně ZPF (zejména ust. § 1 a § 4 tohoto zákona) a dospěl k závěru, že ochrana ZPF je jedním z prioritních veřejných zájmů (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 18.1.2011 č.j. 1 Ao 2/2010-185). S ohledem na již shora uvedené vymezení aktivní procesní legitimace je krajský soud toho názoru, že navrhovatelé v tomto případě mohou namítat nedodržení kogentních právních norem, jejichž cílem je ochrana veřejného zájmu, když nelze vyloučit, že tvrzenými pochybením v procesu přijímání ÚP mohou být jejich práva dotčena. Pokud jde o další část námítky odpůrce, tedy, že tvrzení navrhovatelů směřuje toliko do pořizování prvního návrhu ÚP, krajský soud takto zúženě návrhová tvrzení nevnímá, neboť navrhovatelé, přestože konkrétně označují skutečně pouze rozhodnutí orgánu ochrany ZPF vydaná v rámci pořizování prvního

návrhu ÚP, v kontextu bodů 42-49 směřují proti způsobu, jakým orgán ochrany ZPF vyhodnotil zábor zemědělské půdy pro stavební účely. Krajský soud proto podrobil soudnímu přezkumu koordinované stanovisko Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 23.9.2013 č.j. MSK 112011/2013, jehož součástí je v bodě 7) stanovisko podle zákona o ochraně ZPF. Orgán ochrany ZPF vyjádřil souhlas s předloženým návrhem ÚP, v němž uvedl podrobnější vyhodnocení pouze k předpokladu záboru ZPF pro plochu Z30 navrženou pro účely realizace golfového hřiště a v souvislosti s tím odkázal na již předchozí územně plánovací postupy, s tím, že i v nich již dříve dospěl k závěru, že se zde nejedná o intenzivně využívané území a stanovil k záměru kladné stanovisko. Pokud jde o zbývající plochy záboru ZPF, dotčený orgán pouze konstatoval, že požadavky předpokládající výstavbu navazují na stávající zastavěné území a nelze konstatovat, že by docházelo k výraznému narušení honové soustavy, případně narušování organizace ZPF s tím, že v dané lokalitě se vyskytují půdy průměrné kvality. Jelikož dotčený orgán ve svém stanovisku odkázal mj. na předchozí územně plánovací postupy s tím, že jeho stanovisko je totožné, přistoupil krajský soud k přezkumu také těch stanovisek, která byla vydána v rámci přípravy prvního návrhu ÚP. KÚ MSK vydal dne 14.10.2009 pod č.j. MSK 155534/2009 koordinované stanovisko, jehož součástí bylo pod bodem 5) stanovisko podle zákona o ochraně ZPF, v němž vyhodnotil, že se jedná o poměrně významný zábor zemědělské půdy o celkové výměře cca 123 ha zemědělské půdy, přičemž uvedl, že za nejproblematictější považuje realizaci záměru vybudování golfového hřiště (původní označení plochy RS19), kdy především vzhledem k rozsahu záboru cca 60 ha s touto změnou funkčního využití území nesouhlasí. K tomuto stanovisku bylo tímtéž orgánem ochrany ZPF vydáno dne 20.1.2010 pod č.j. MSK 196208/2009 navazující stanovisko, v němž je uvedeno, že na základě jednání na místě samém byl záměr znovu posouzen, byly přiblíženy aspekty upravené regulačními podmínkami vztahující se k danému území z hlediska platné územně plánovací dokumentace a současně byl záměr projednán s orgánem ochrany ZPF ministerstva životního prostředí. Orgán ochrany ZPF uzavřel, že po novém prověření záměru z hlediska zásad ochrany ZPF stanovených § 4 zákona o ochraně ZPF a s přihlédnutím ke stavu území z hlediska stávajícího využití pozemků, územní členitosti dané lokality i možnosti rozvoje obce vyslovil souhlas s předpokládaným záborem zemědělské půdy. Podle ust. § 4 zákona o ochraně ZPF je nutno *pro nezemědělské účely použít především nezemědělskou půdu, zejména nezastavěné a nedostatečně využitě pozemky v zastavěném území nebo na nezastavěných plochách stavebních pozemků staveb mimo toto území, stavební proluky a plochy získané zbořením přežilých budov a zařízení. Musí-li však v nezbytných případech dojít k odnětí zemědělského půdního fondu, nutno zejména a) co nejméně narušovat organizaci zemědělského půdního fondu, hydrologické a odtokové poměry v území a síť zemědělských účelových komunikací, b) odnímat jen nejnutnější plochu zemědělského půdního fondu, c) při umísťování směrových a liniových staveb co nejméně ztěžovat obhospodařování zemědělského půdního fondu, d) po ukončení povolení nezemědělské činnosti neprodleně provést takovou terénní úpravu, aby dotčená půda mohla být rekultivována a byla způsobilá k plnění dalších funkcí v krajině podle schváleného plánu rekultivace.* Kritéria vyhodnocení pro účely odnímání půdy ze ZPF stanoví metodický pokyn ministerstva životního prostředí č. OOLP/1067/96 k odnímání půdy ze zemědělského půdního fondu podle zákona o ochraně ZPF. Článek II odst. 1 stanoví, že *v případě, že orgán ochrany ZPF uděluje souhlas k návrhu územně plánovací dokumentace nebo územně plánovacích podkladů (dále jen „dokumentace“), která zahrnuje větší plochu odnímané půdy, než ke které má působnost při udělování souhlasu podle § 9 zákona (§ 14, § 15, § 17*

zákona), projedná tento návrh s orgánem ochrany ZPF příslušným k vydání souhlasu s odnětím půdy. Článek II odst. 3 tohoto metodického pokynu pak stanoví, že orgán ochrany ZPF při posuzování předložené dokumentace hodnotí zejména: a) dosavadní využití ploch nezemědělské půdy v řešeném území, především nezastavěných a nedostatečně využitých pozemků v současně zastavěném území obce; b) využití zemědělské půdy na nezastavěných částech stavebních pozemků a enkláv zemědělské půdy v zastavěném území obce; c) využití ploch získaných odstraněním budov a zařízení a využití stavebních proluk; d) využití ploch, které byly pro potřeby rozvoje sídel orgánem ochrany ZPF již odsouhlaseny v dosavadní schválené dokumentaci; e) důsledky navrhovaného řešení na uspořádání ploch ZPF, kterým by měla být s ohledem na § 2 zákona č. 14/1992 Sb., o životním prostředí, co nejméně narušena původní krajina a její funkce; f) ovlivnění hydrologických a odtokových poměrů a stávajících melioračních zařízení v území; g) síť zemědělských účelových komunikací, které by měly být v maximální míře zachovány; v případě jejich dotčení musí dokumentace obsahovat návrh náhradní sítě, která dotčené území zpřístupní; h) další údaje o řešeném území prokazující nezbytnost požadavku na odnětí zemědělské půdy (počet obyvatel, účelové využití ploch, navržené řešení lokalit apod.); i) vedení směrových a liniových staveb ve vztahu k možnému eroznímu ohrožení a pozemkovým úpravám; j) návrhy funkčního využití území s ohledem na erozní ohrožení; k) kvalitu zemědělské půdy určenou bonitovanými půdně ekologickými jednotkami (dále jen BPEJ) a zařazení těchto BPEJ do tříd ochrany zemědělské půdy. Dle ustálené judikatury NSS (viz rozsudek ze dne 28.4.2005 č.j. 2 Ans 1/2005-57, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 605/2005) metodický pokyn vydaný ministerstvem, jímž je podrobněji upraven postup orgánů státní správy včetně hledisek a kritérií, jež mají posuzovat, je pro tyto závazný a bylo by v rozporu se zásadou zákazu libovůle a rovného zacházení, pokud by se správní orgán v jednotlivých případech od metodického pokynu odchýlil. Jak dále vyslovil NSS ve své dřívější judikatuře (rozsudek ze dne 16.12.2010 č.j. 1 Ao 6/2010-130) stanovisko DOSS podle § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona musí být odůvodněno mj. proto, aby je správní soud vůbec mohl přezkoumat v rámci řízení o přezkumu opatření obecné povahy. S ohledem na vázanost orgánů ochrany ZPF metodickým pokynem je nepochybné, že dotčený orgán ve svém stanovisku měl především vycházet z kritérií zde uvedených a uvést k nim své závěry. Krajský soud dospěl k závěru, že ani jedno ze tří shora posuzovaných stanovisek KÚ MSK, jakožto orgánu ochrany ZPF, z pohledu soudního přezkumu nemůže obstát. Především nelze přehlédnout, že zatímco celkový zábor ZPF činí cca 101 ha, všechna tři stanoviska se co do rozsahu a kritérií sice zcela nedostatečně, ale shodně zmiňují pouze o záboru 60 ha půdy, jež jsou určeny pro výstavbu golfového hřiště. Zbýlý zábor, jenž se dotýká dalších více než 30 ploch, nebyl posouzen vůbec. Žádné z posuzovaných stanovisek pak ve vztahu k záboru vztahujícímu se k ploše Z30 neobsahuje hodnocení vycházející z kritérií metodického pokynu. Pokud koordinované stanovisko vydané dne 23.9.2013 odkazuje na předchozí stanoviska s tím, že již dříve dospěl k závěru, že území, které by mělo sloužit golfovému areálu, není intenzivně využíváno, jedná se o odkaz neodpovídající skutečnosti, neboť v prvním ze stanovisek (z 14.10.2009) vyslovil KÚ MSK nesouhlas se zábořem ZPF pro tento záměr a ve stanovisku navazujícím (z 20.1.2010) sice stanovisko změnil v souhlasné (nutno pro úplnost podotknout, že důvody odlišného stanoviska jsou zcela nepřezkoumatelné), avšak intenzita využívání dotčeného území ani jiná relevantní kritéria posouzena nebyla. Lze sice v obecné rovině souhlasit s námitkou odpůrce, že nelze vždy a za všech okolností požadovat, aby stanovisko zahrnovalo posouzení podle všech kritérií, která jsou v metodickém

pokynu uvedena, neboť pro vyhodnocení některých z nich vůbec nemusí existovat podmínky a takový přístup by byl zcela jistě formalistický. Je však nutno trvat na tom, aby stanovisko obsahovalo vyhodnocení alespoň základních kritérií vystavěné na konkrétní a logicky podepřené úvaze odrážející odborný pohled dotčeného orgánu na posuzovanou problematiku, což ani finální stanovisko ze dne 23.9.2013 č.j. MSK 112011/2013 nespĺňuje. Pokud odpůrce zmiňuje textovou část odůvodnění ÚP, kde je obsaženo vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF a pozemky určené k plnění funkcí lesa, pak ucelenost tohoto vyhodnocení mu sice nelze upřít, nicméně navrhovatelé tuto část odůvodnění ÚP svým návrhovým tvrzením nerozporují, resp. zmiňují ji pouze okrajově, když podstata jejich námitek vyjadřuje nesouhlas se stanoviskem, resp. způsobem posouzení ochrany ZPF odpovědným DOSS. Ten z důvodů shora uvedených nemůže v soudním přezkumu obstát a krajskému soudu nezbylo, než dospět k závěru, že při vydání stanoviska orgánu ochrany ZPF byl porušen zákon a ohrožen veřejný zájem na ochraně ZPF. Tato úvaha vedla krajský soud k zrušení regulace ploch vymezených pro zábor zemědělské půdy tak, jak jsou vymezeny ve výroku I tohoto rozsudku.

Pro úplnost krajský soud ke shora uvedené části návrhu (body 42-49) uvádí, že neshledal porušení zákona o ochraně ZPF v tom, že ÚP neobsahuje varianty záboru ZPF a jejich srovnání s výsledným řešením, neboť z ust. § 5 odst. 1 zákona o ochraně ZPF, který navrhovatelé v této souvislosti zmiňují, nelze dovodit, že by ÚP měl variantní řešení obsahovat. Krajský soud se také ztotožňuje s názorem odpůrce, že řešení dostupnosti pozemků navrhovatelů je otázkou natolik detailní, že její řešení nemůže být obsaženo v ÚP.

V dalším návrhovém tvrzení (bod 50) navrhovatelé rozporují soulad ÚP se zásadami územního plánování, když dojde v souvislosti s přijetím veřejně prospěšných opatření ke zřízení předkupního práva, což omezí jejich podnikání. K tomuto tvrzení odpůrce namítl, že žádné veřejně prospěšné opatření nebylo ÚP přijato, což je v souladu s obsahem správních spisů. Navrhovatelé vyjádření odpůrce také nijak nerozpороvali. V této souvislosti považuje krajský soud za vhodné zmínit, že problematika veřejně prospěšného opatření byla předmětem již dřívějšího návrhu navrhovatelů, který směřoval proti opatření obecné povahy – Zásadám územního rozvoje KÚ MSK (věc byla vedena u zdejšího soudu pod sp. zn. 79A 9/2013). Návrhové tvrzení navrhovatelů směřovalo proti skutečnosti, že jejich pozemky, které obhospodařují v rámci provozování svého historického statku, byly zahrnuty do územního systému ekologické stability (ÚSES), jež má povahu veřejně prospěšného opatření. Krajský soud v této souvislosti připomíná, že v rozsudku ze dne 25.3.2014 č.j. 79A 9/2013-56 odkazem na rozsudek NSS ze dne 31.10.2013 č.j. 7 AOS 3/2013-30, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 2986/2014 poukázal na zásadní rozdíl mezi vymezením ÚSES a jeho vytvářením. Krajský soud neshledal návrhové tvrzení bodu 50 opodstatněným.

V další části návrhového tvrzení (body 51-63) navrhovatelé tvrdili rozpor s ust. § 18 a § 19 stavebního zákona. Krajský soud neshledal důvodným jejich tvrzení, že odůvodnění ÚP neobsahuje vyhodnocení účelného využití zastavěného území a potřeby vymezení zastavitelných ploch. Vyhodnocení je obsaženo na str. 69-70 odůvodnění ÚP. Detailně jsou zdůvodněny také podmínky pro rozvoj bydlení obsahující srozumitelnou analýzu potřeby nových zastavitelných ploch bydlení. Vychází-li odpůrce ve svých úvahách z předpokladu nárůstu počtu obyvatel o 85 osob

v období budoucích 15 let, nepřipadá krajskému soudu tento předpoklad nijak nadsazený a lze podle něj přijmout jako racionální také údaj o bytové potřebě, která z tohoto předpokladu vyplývá. Navrhovatelé tyto úvahy pouze negují, když mají jiný názor. Krajský soud nesdílí názor navrhovatelů, že účelové využití zastavěných ploch a odůvodněná potřeba vymezení zastavitelných ploch na zemědělské půdě není řádně odůvodněna. Pokud jde o návrhové tvrzení spatřující rozpor s ust. § 18 a § 19 stavebního zákona v důsledku nerespektování přirozených historických vazeb, soudržnosti obyvatel a popření tradičních hodnot území, má krajský soud za to, že není povolán k posuzování těchto kritérií v obecné rovině budoucího vývoje obce, když současně zdůrazňuje nezbytnost zdrženlivosti soudu a minimalizace jeho zásahů do pravomocí orgánů územní samosprávy, které je i v rámci soudního přezkumu opatření obecné povahy povinen respektovat, jak k tomu dospěla také judikatura NSS (viz rozsudek NSS ze dne 12.11.2013 č.j. 2 AOs 3/2013-36). Tvrzení navrhovatelů poukazující na selhání orgánů veřejné správy při dodržování základních zásad územního plánování, jakož i porušení celé řady předpisů evropského práva jsou formulována natolik obecně, že se jejich důvodností krajský soud nemohl zabývat pro naprostý nedostatek vymezení rámce soudního přezkumu. Odkaz navrhovatelů na rozsudek NSS sp. zn. 1 Ao 2/2010, který posuzoval kvantitativní ukazatele rozvoje území v jiném případě a na tomto základě pak posuzovaný ÚP zrušil, nepovažuje krajský soud, pokud jde o ony kvantitativní ukazatele za případný, neboť ve zmiňovaném rozsudku byla posuzována zcela jiná skutková situace, kdy byl předpokládán několikanásobný nárůst obyvatelstva a byl posuzován zábor půdy spadající do nejkvalitnější půdní bonity. Závěry NSS uvedené v tomto rozsudku k problematice kvantitativních ukazatelů rozvoje, proto nelze bez dalšího aplikovat na posuzovanou věc.

V další části návrhu navrhovatelé brojili proti vyhodnocení obsahu dokumentu SEA (body 64-71 návrhu). Jelikož navrhovatelé předně zopakovali výtky uvedené již v návrhových bodech 27-29, krajský soud má tato tvrzení za vypořádaná svou argumentací k těmto návrhovým bodům. Tvrzení, že dokument SEA nevyhodnocuje kumulaci negativních vlivů u golfového hřiště, a to v podobě záboru ZPF, hnojení, postřiků, zavlažování atd., považuje krajský soud za neopodstatněné, neboť posuzování těchto negativních vlivů je možno učinit až v souvislosti s případnou realizací záměru vybudovat golfové hřiště, v jejímž rámci lze mj. předpokládat také vyhodnocení EIA. Tvrzení, že SEA neposuzuje dopad zastavitelných ploch a omezené retenční schopnosti ve vztahu k záplavovému pásmu potoka Teplá, považuje krajský soud rovněž za neodůvodněné, neboť odpůrce způsobem, který navrhovatelé nijak nerozporovali, vysvětlil absenci tohoto posouzení s ohledem na to, že při tvorbě ÚP záplavové pásmo vodního toku Teplá ještě nebylo stanoveno. Současně uvedl, že v souvislosti s povědomím o tom, že se opatření obecné povahy stanovící záplavové území tohoto vodního toku připravuje, učinil v rámci ÚP taková opatření, aby v rizikové oblasti nebylo stanoveno žádné zastavitelné území. Krajský soud považuje za akceptovatelné také odůvodnění odpůrce (viz vyjádření k návrhu), proč nedošlo k vyhodnocení ploch Z4 a OV-2 ve vztahu k ploše OV-1. Navrhovatelé argumentaci odpůrce nijak nerozporovali. K další námitce navrhovatelů krajský soud odkazuje na již shora uvedený závěr, že v předpokládaném zvýšení počtu obyvatel v následujících 15 letech o 85 osob nespátřuje na rozdíl od navrhovatelů žádné skokové zvýšení počtu obyvatelstva obce. Obsah bodu 66 a 68 návrhu, v nichž navrhovatelé citují pasáže z dokumentu SEA a uvádějí, jak by podle nich měly znít, krajský soud neshledal způsobilými soudního přezkumu, neboť se jedná o subjektivní

hodnocení navrhovatelů odrážející jejich individuální názor a obsahující pouhou polemiku s citovanými závěry. Krajský soud opětovně zdůrazňuje (a to, i pokud jde o navrhovatele zpochybňované retenční schopnosti ploch NS) charakter dokumentu SEA, který je založen na pravděpodobnostních závěrech a odborném odhadu zpracovatele. Obsah návrhových tvrzení nasvědčuje tomu, že navrhovatelé nejsou ochotni tento fakt akceptovat.

V bodě 71 návrhu navrhovatelé uvedli, že vše, co bylo uvedeno v rámci bodů 64-70, platí také pro Vyhodnocení vlivu na trvale udržitelný rozvoj (příloha 5 vyhlášky č. 500/1996 Sb. – poznámka soudu). Jelikož SEA je součástí vyhodnocení vlivu na trvale udržitelný rozvoj území, jak již bylo soudem uvedeno v argumentaci k návrhovým bodům 27-30, má soud tento návrhový bod za vypořádaný.

Body 72-77 návrhového tvrzení obsahují námitky směřující proti vymezení plochy golfového areálu. Navrhovatelé namítli především dodatečný nesouhlas vlastníka pozemků, na něž je záměr golfového areálu situován, společnosti Prosper Trading a.s. Postup odpůrce považují za svévolný, neboť jde proti vůli vlastníka pozemků bez dostatečného odůvodnění. Krajský soud vyhodnotil, že k takovému návrhovému tvrzení nemají navrhovatelé aktivní procesní legitimaci, neboť, jak již bylo shora uvedeno, nemohou hájit individuální zájmy vlastníka jiných pozemků, ale toliko zájmy vlastní. Jejich další námitky směřující proti odůvodnění záměru argumenty jako je zvýšení zaměstnanosti a poptávky po ubytovacích kapacitách jsou zcela subjektivního rázu a vyjadřují toliko odlišné stanovisko navrhovatelů oproti odpůrci. Dále navrhovatelé tvrdili v souvislosti s realizací záměru golfového areálu narušení krajinného rázu v důsledku možného snížení harmonické a estetické krajiny. Krajinným rázem je ve smyslu ust. § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen zákon č. 114/1992 Sb.) zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. Podle ust. § 12 odst. 4 téhož zákona krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že plocha Z30 se nachází mimo místa krajinného rázu ve smyslu ust. § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. Zejména však respektování ochrany krajinného rázu vyplývá z požadavků, které byly stanoveny pro vypracování územní studie k ploše Z30 (str. 26 textové části ÚP). Ani tuto námitku proto neshledal soud opodstatněnou. Pokud jde o vyhodnocení vlivů golfového areálu na životní prostředí z hlediska výskytu pesticidů, herbicidů, fungicidů a hnojiv, jakož i podmaččení a dalších vlivů, k uvedenému se soud vyjádřil již výše v souvislosti s vypořádáním námitek ve vztahu k dokumentu SEA.

V části návrhu bodů 78-80 navrhovatelé vznesli námitky proti plochám NS (smíšené nezastavěné území – krajinná zeleň). Podle navrhovatelů jejich vytyčení postrádá logiku a ztěžuje hospodářskou využitelnost sousedních pozemků. Plochy mají nesmyslný počátek případně konec. Navrhovatelé v tom spatřují omezení jejich vlastnického práva. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že

charakteristika a účel vytyčení ploch NS jsou v odůvodnění ÚP náležitě vymezeny (str. 42-43 odůvodnění ÚP). Je seznatelné, že plochy NS jsou buď plochy, na nichž zeleň již reálně existuje nebo plochy, které by byly k zazelenění vhodné. Jak zdůraznil i odpůrce ve svém vyjádření, že spadají-li tyto plochy do vlastnictví soukromých osob, je zcela na jejich vůli, zda k realizaci takového vymezení přistoupí či nikoliv. Již z tohoto principu, který plyne ze samotné podstaty územního plánu jako koncepčního dokumentu, je zřejmé, že vlastnické právo těmito plochami nemůže být dotčeno, ať už ve vztahu k současným či budoucím poměrům. Pokud jde o pozemky navrhovatelů parc. č. 1061/4, 1119/1 a 1118/2, jedná se právě o ty plochy, které pro zařazení do ploch NS indikoval jejich status quo, když v jednom případě se jedná o součást vodního toku a ve zbylých dvou případech o pozemky, kde již výskyt vzrostlé zeleně existuje. Tím, že tyto pozemky navrhovatelů byly zahrnuty do ploch NS, nemohlo být jejich vlastnické právo nijak dotčeno. Jsou-li na pozemcích navrhovatelů umístěny historické meliorace, jedná se o stav, na němž pouhé zařazení do ploch NS nemůže vůbec nic změnit. Námitka je tudíž nedůvodná. Navrhovatelům ani nemohly být tímto zařazením stanoveny nové povinnosti nad rámec zákona, jak tvrdí v bodě 80 návrhu.

V části návrhu označené bod 81 navrhovatelé brojí proti označení plochy SBK (plocha smíšená obytná komerční), když podle nich vymezení této plochy neodpovídá právním normám a je v rozporu se základními zásadami územního plánování. Ani toto tvrzení neshledal krajský soud opodstatněným. Požadavky na vymezování ploch stanoví vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, v platném znění (dále jen vyhláška č. 501/2006 Sb.), která v ust. § 3 odst. 4 uvádí, že plochy s rozdílným způsobem využití lze s ohledem na specifické podmínky a charakter území dále podrobněji členit. Textová část územního plánu – stanovení podmínek pro využití ploch s jiným způsobem využití v části f) uvádí pod body 11., 12., 13. dělení ploch smíšených obytných na PSO – venkovské, PSO – historické a PSO – komerční. Krajský soud má za to, že toto členění odpovídá právní úpravě obsažené v § 3 odst. 4 věty první vyhlášky č. 501/2006 Sb., když současně považuje takové členění za přehledné a logické, které nemůže vyvolávat žádné nejasnosti ani hrozit jakoukoliv újmu na právech.

V další části návrhu (body 82 a 83) navrhovatelé brojí proti omezení chovu hospodářských zvířat, pokud jde o plochu Z20 – VZM, v níž se nacházejí jejich pozemky parc. č. 1135/5 a 1135/1. Podmínky využití této plochy stanoví chov hospodářských zvířat „v malém“. Podle navrhovatelů není tento termín jednoznačný, omezení je nejasné a nepřezkoumatelné, nelze z něj dovodit, zda se jedná o malý počet chovaných zvířat nebo chov v malém stavení. Navrhovatelé v tomto omezení navíc spatřují nepřipustný zásah do legálního typu ekonomické aktivity, když požadovali umožnění chovu dobytka bez omezení. Plochy VZM jsou totiž plochami bez omezení, což odůvodnili provozem svého historického statku. Odůvodněním územního plánu (str. 47) má krajský soud za prokázané, že termín „chov hospodářských zvířat v malém“ je zde dostatečně specifikován. Uvedené omezení je dále odůvodněno na str. 70 odůvodnění ÚP tím, že zemědělská malovýroba je sice podporována, avšak je nezbytné zohlednit také nutnost pohody bydlení v obytném území, které na plochy VZM navazuje. Krajský soud zvolený přístup považuje za logický a proporcionální. Zájmy soukromých zemědělců jsou ve vztahu k celku posouzeny vyváženě, neboť ÚP zemědělskou malovýrobou neznemožňuje, ale přitom respektuje zájmy na plnohodnotném bydlení v navazujícím okolí. Jedná se o kompromisní vyvážení zájmů jednotlivců a celku zcela ve smyslu principu zásady

proporcionality. Návrh proto ani v této části neshledal soud důvodným. Pokud zástupce navrhovatelů u jednání před krajským soudem v souvislosti s tímto návrhovým tvrzením doplnil, že vymezení pojmu „chov v malém“ mělo být uvedeno ve výrokové části ÚP a nikoliv v odůvodnění, krajský soud k tomu uvádí, že pro takovou úpravu neshledal důvod. Textová (závazná) část ÚP obsahuje regulativ chovu hospodářských zvířat „v malém“ v části f) *Stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití s určením převažujícího účelu využití, přípustného využití, nepřipustného využití, popřípadě stanovení podmíněně přípustného využití těchto ploch a stanovení podmínek prostorového uspořádání včetně ochrany krajinného rázu*, a to pod bodem 27, který obsahuje stanovení podmínek pro plochy VZM. Vysvětlení pojmu „chov hospodářských zvířat v malém“ je pak obsažen na str. 47 odůvodnění ÚP a důvody tohoto omezení pak na str. 70 odůvodnění ÚP. Krajský soud má za to, že takto zvolená forma úpravy je zcela v souladu s významem textové části ÚP na jedné straně a odůvodnění ÚP na straně druhé, neboť textová část zcela správně obsahuje samotný regulativ, kdežto odůvodnění vysvětluje důvody jeho přijetí. Doplněnou část návrhu proto soud důvodnou neshledal.

V poslední části návrhu (bod 84) navrhovatelé namítli nedostatečný přístup na blíže neurčené pozemky v jejich vlastnictví v souvislosti se stavbou budoucí komunikace, v důsledku níž jim bude odepřen přístup k jejich nemovitostem. Bez ohledu na skutečnost, že tato námitka není dostatečně konkretizována, když z jejího obsahu není zřejmé, o které nemovitosti navrhovatelů se jedná, lze podle její základní charakteristiky určit, že se vztahuje ke stavu budoucímu, kdy v důsledku možné realizace některých staveb může být potenciálně dotčeno vlastnické právo navrhovatelů tím, že bude zrušen dosavadní přístup k jejich pozemkům. Lze souhlasit s odpůrcem, že takto formulovaná námitka představuje natolik detailní požadavek, že ji nelze řešit územním plánem, který se zabývá přístupy k jednotlivým jím vymezeným plochám a nikoliv k jednotlivým pozemkům. ÚP toliko koncepčně vymezuje plochy a jejich další využití, přičemž to, zda k realizaci těchto záměrů dojde, je otázkou budoucnosti. Každá zamýšlená stavba, bude-li k její realizaci přistoupeno, může být vybudována pouze na základě samostatného správního řízení a budou-li její realizaci navrhovatelé dotčeni potenciálně na svých právech, mohou na svou obranu vystupovat v tomto budoucím řízení. Nejedná se o problematiku, kterou by mohl řešit ÚP.

U jednání před krajským soudem vznesl zástupce navrhovatelů námitku rozporu ve vytyčení ploch NS, a to mezi mapovým listem IIC a IIA v lokalitě U salaše, když by oba mapové listy měly obsahovat stejné vymezení ploch, avšak jeden z nich obsahuje vymezení ploch NS a druhý nikoli. Současně zástupce navrhovatelů upřesnil, že v lokalitě U salaše se nachází nemovitosti navrhovatelů. Dále zmínil, že tento rozpor zjistil v rámci přípravy k ústnímu jednání. Toto dodatečné návrhové tvrzení vyhodnotil krajský soud jako nový návrhový bod, jímž není oprávněn se zabývat, a to s ohledem na výslovnou právní úpravu obsaženou v ust. § 101b odst. 2 věty druhé s.ř.s. upravující, že obsahuje-li návrh náležitosti dle ust. § 101b odst. 2 věty první a obecné náležitosti podání podle § 37 odst. 2 a 3, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na doposud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Tato právní úprava představuje koncentrační zásadu, podle které se soud zabývá návrhem na přezkum opatření obecné povahy pouze v tom rozsahu, v jakém byl původně učiněn.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud na základě důvodů uvedených ve vztahu ke stanoviskům dotčeného orgánu ochrany ZPF napadené opatření obecné povahy v rozsahu výroku I tohoto rozsudku zrušil.

Ve zbývající části byl návrh jako nedůvodný zamítnut (výrok II rozsudku).

O náhradě nákladů účastníků řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Navrhovatelé sice byli ve sporu úspěšní, ale v poměru k obsahu návrhu pouze v malé části, když vůči celkovému rozsahu 85 bodů návrhu byli úspěšní pouze ve třech z nich. Procesně úspěšnějším byl tedy odpůrce. V kontextu stávající judikatury správních soudů se soud zabýval otázkou, zda odpůrci lze náklady řízení přiznat s ohledem na jeho povinnosti v rámci úřední činnosti. Dospěl přitom k závěru, že náklady odpůrci přiznat lze, neboť odpůrce je menší obcí, která není dostatečně personálně obsazena pro oblast územního plánování (srov. rozsudek NSS ze dne 6.11.2014, sp. zn. 7 As 186/2014). Také s ohledem na rozsah návrhu považuje soud právní zastoupení odpůrce za akceptovatelné. Jako kritérium určení výše náhrady nákladů soud zvolil rozsah výměry pozemků, ve vztahu k nimž byl územní plán zrušen. Jedná se o cca 100 ha pozemků z celkové výměry 957 ha. Procento neúspěchu navrhovatelů, kteří se domáhali zrušení celého ÚP tak soud vyčíslil na 79 %. Náklady odpůrce uplatnil v souvislosti s právním zastoupením, a to za 3 úkony právní služby po 3.100,- Kč a 3x režijní paušál po 300,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění), tj. celkem 10.200,- Kč. Tato částka byla v souladu s ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. zvýšena o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen zaplatit podle zvláštního právního předpisu, tj. na částku 12.342,- Kč. Z uvedené částky činí 79 % částku 9.750,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud navrhovatelům k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud navrhovatele zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který odpůrce v řízení zastupoval.

Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí uložil soud, případně na její návrh z důvodů hodných zvláštního zřetele. V posuzované věci podle obsahu soudního spisu žádné takové skutečnosti nenastaly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinní dobrovolně, co jim ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 25. listopadu 2015

Za správnost vyhotovení:
Bc. Marcela Pudichová

JUDr. Monika Javorová, v. r.
předsedkyně senátu